

அருள் ஒளி

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

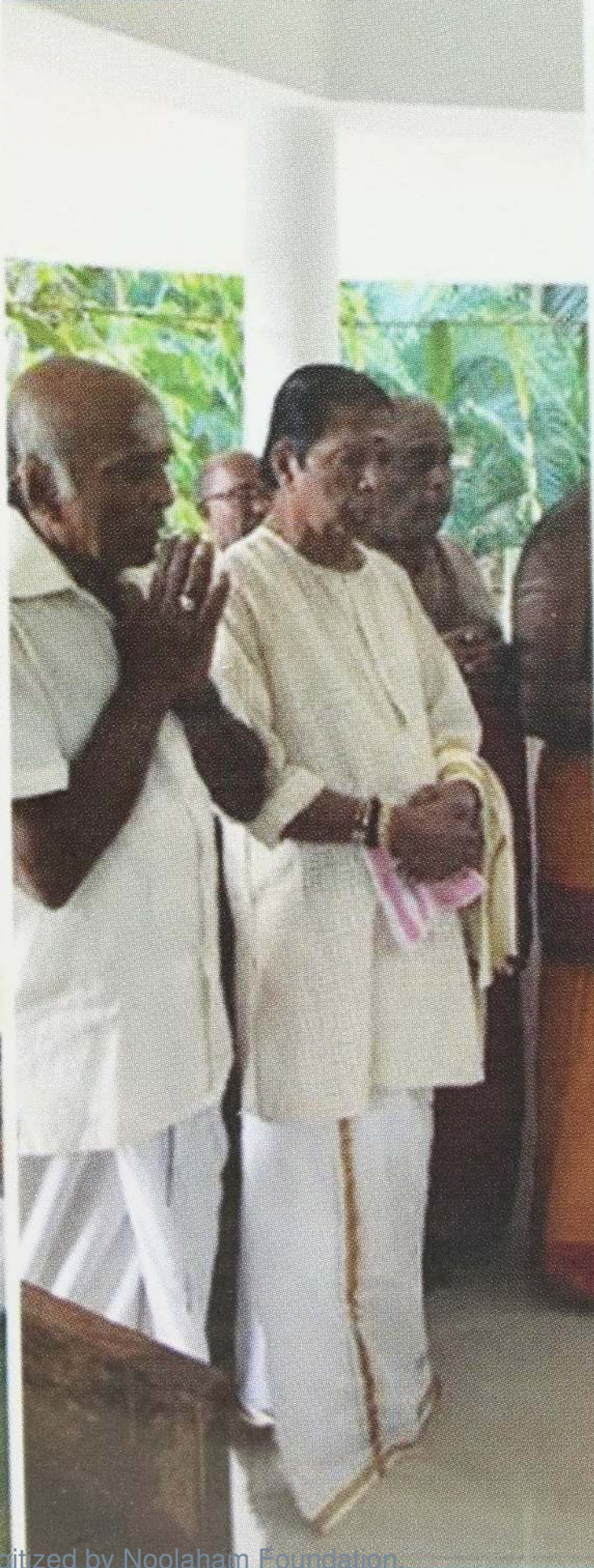
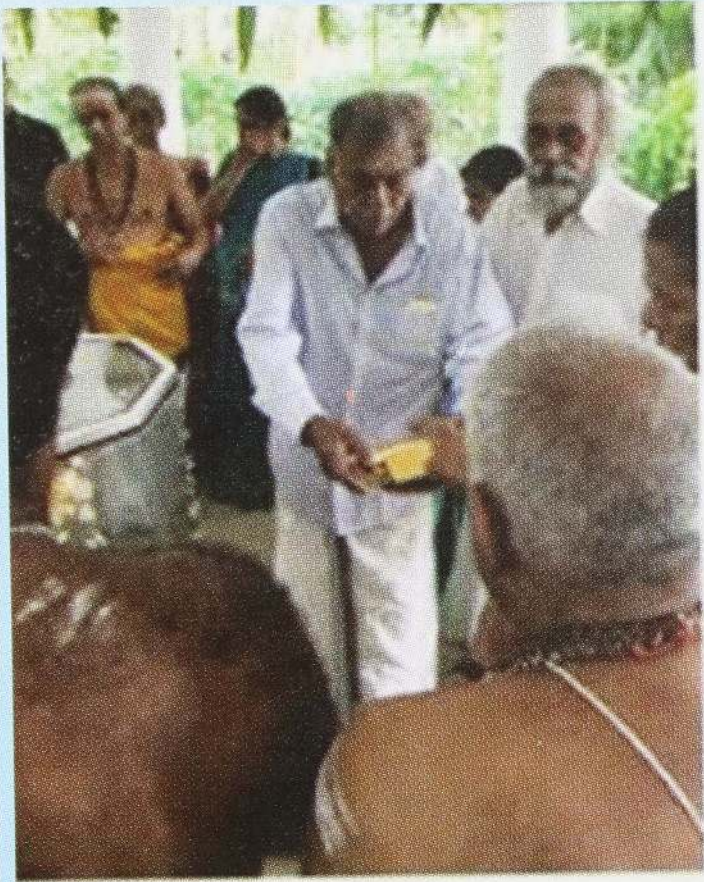
தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

தை- மாசி (2020)

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா (07.01.2020)

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள்

தை - மாசி மாத மலர்

2020

வெளியீடு : ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை, சிலங்கை

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
face book : tellidurga@gmail.com

பதிவு இல : ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

பொது
10 MAR 2020
மாற்றப்பாணம்

திருக்கேதீஸ்வர திருத்தலத்தில் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா

சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற திருக்கேதீஸ்வர திருத்தலத்தின் மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா எதிர்வரும் ஜூன் மாதம் நடைபெறுவதற்கு இறையருள் கைகூடியுள்ளது. பாடல்பெற்ற தலமாகிய திருக்கேதீஸ்வரத்தில் பலகோடி ரூபா செலவில் கருங்கற் திருப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு, ஆலயம் புதுப்பொலிவு பெற்றுள்ளது.

திருக்கேதீஸ்வர திருப்பணியில் இம்முறை இந்திய அரசாங்கம் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளது. ஆலயத்தை கருங்கற்களினால் வடிவமைப்பதற்கு இந்திய அரசு முன்வந்தமை பெரிதும் போற்றுதற்குரியது. இந்தியாவிலேயே சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடனான தூண்கள் உருவாக்கப்பட்டு கப்பலில் ஏற்றி இங்கு கொண்டு வரப்பட்டமை ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகும்.

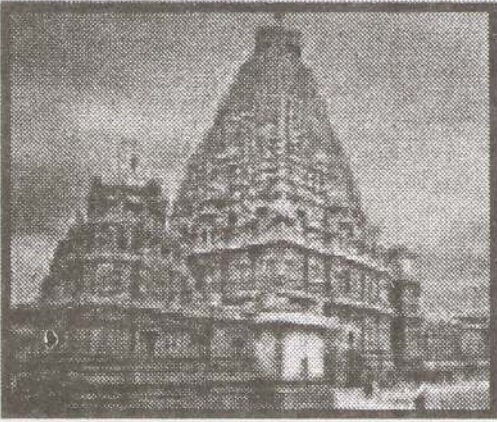
ஆலயத்தின் கருவறை ஏற்கனவே கருங்கற்களினால் கட்டப்பட்டிருந்தபோதும், அதன் மேற்பகுதியாகிய விமானம் மனிதநேயர் அமரர் வி. கயிலாசபிள்ளை அவர்களது குடும்பத்தவர்களால் முற்றுமுழுதாக கருங்கற்களால் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்புக்குரிய விடயமாகும்.

ஆலயத்தின் அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம் என்பன இந்திய அரசின் பேருதவியால் சிறப்பாக கட்டப்பட்டுள்ளது. சில தனிநபர்களின் உதவியாலும், ஆலயத்தின் நிதியிலும் பரிவாரக் கோவில்களும் முற்றாக கருங்கற் கோவிலாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம் முற்றுமுழுதாக கருங்கற் கோவிலாக கட்டப்பட்டு நடைபெறும் மகா கும்பாபிஷேகத்தை தரிசிப்பதற்காக உலகின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து பெருந்தொகையான பக்தர்கள் வருகை தருவதற்கு காத்திருக்கிறார்கள். சைவ மக்கள் இந்த கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவில் பெருமையோடு கலந்து கொண்டு சிறப்பிப்பது அவசியமாகும். சகல பத்திரிகைகளும், மற்றும் ஒலி, ஒளி ஊடகங்களும், சமய நிறுவனங்களும் மேற்படி கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். சகல ஆலயங்களையும் சார்ந்த திருத்தொண்டர்களும் திருக்கேதீஸ்வர ஆலய சூழலை புனிதப்படுத்துவதற்கு தயாராக வேண்டும். ஆலயச் சூழலிலுள்ள மடங்கள் யாவும் மக்களின் பசியை ஆற்றுவதற்கும், தாகசாந்தி செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

இம்முறை இந்திய திருநாட்டிலிருந்து பலாலி வழியாக பக்தர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு. ஆலய கும்பாபிஷேகம் தொடர்பான செய்திகளை இந்தியாவிலுள்ள ஆதீனங்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்துவதும் அவசியமாகிறது. முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வரலாற்றுத் திருவிழாவான மகா கும்பாபிஷேகப் பெருவிழாவை சிறப்பிக்க அனைவரும் ஆயத்தமாவோம்!

தஞ்சைப் பெருங்கோவிலில் கும்பாபிஷேகம்

உலகப் பிரசித்திபெற்ற தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலில் எதிர்வரும் பெப்ரவரி மாதம் 5ஆம் திகதியன்று கும்பாபிஷேகப் பெருவிழா நடைபெறவிருக்கிறது. இங்கு கடந்த டிசெம்பர் மாதம் 2ஆம் திகதியன்று பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது.

மாமன்னன் ராஜராஜசோழனால் கட்டுவிக்கப்பட்ட தஞ்சாவூர் பெரிய கோவில், கட்டடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வதுடன், உலக பாரம்பரிய சின்னமாகவும் விளங்கிவருகிறது. இங்கு தமிழகம் மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களில் இருந்தும், வெளிநாடுகளில் இருந்தும் தினமும் பக்தர்களும், சுற்றுலா பயணிகளும் வந்த வண்ணம் உள்ளனர்.

தஞ்சைப் பெருங்கோவிலின் தரைதளம் மற்றும் புல்தரை சீரமைப்பு, கோபுரங்கள் சுத்தப்படுத்தும் பணி, இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருவுடையார், பெரியநாயகி அம்மன், விநாயகர் முருகன் சந்நிதிகளின் கோபுரங்களும் சுத்தப்படுத்தும் வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கோவில் வளாகத்தில் உள்ள திருச்சுற்று மாளிகை சீர்செய்யப்பட்டு, அங்குள்ள லிங்கங்களை பக்தர்கள், சுற்றுலா பயணிகள் தொடாத வகையில் தடுப்புக் கட்டைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கு 24 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறவிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தைப்பூசத் திருநாளின் சிறப்பு

[08.02.2020]

தமிழ் கடவுளான முருகப்பெருமானுக்குரிய விழாக்களில் முக்கியமானது தைப்பூசம் ஆகும். இது தை மாதத்தில் பூச நட்சத்திரத்தன்று பெளர்ணமி தினத்தன்றோ அல்லது அந்த தினத்தின் முன்பின் தைப்பூசம் கொண்டாடப்படுகின்றது. இந்த நாளில் ஆறுபடை வீடுகள் உள்ளிட்ட அனைத்து முருகன் கோவில்களிலும், எல்லா சிவன் கோவில்களிலும் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன.

தைப்பூசம் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் தமிழர்களால் வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது. தைப்பூசத்தன்று முருகப்பெருமான் கோவில்களில் பக்தர்கள் காவடி, பால்குடம் எடுத்தல் போன்ற பல்வேறு நேர்த்திக் கடன்களை செலுத்துகின்றனர்.

தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போரில் தேவர்களால் அசுரர்களை அழிக்க முடியவில்லை. எனவே பல்வேறு இன்னல்கள் கொடுத்து வந்த அசுரர்களை அழிக்க வேண்டி சிவபெருமானிடம் தேவர்கள் முறையிட்டனர். தங்களால் அசுரர்களை அழிக்க முடியவில்லை. எனவே தங்களுக்கு தலைமை தாங்கிச் செல்லக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்த, சக்திமிக்க ஒரு தலைவனை உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சிவபெருமானிடம் வேண்டினர். கருணைக்கடலாம் எம்பெருமான், தேவர்களின் முறையீட்டை ஏற்று தனது சக்தியால் உருவாக்கிய அவதாரமே கந்தப்பெருமான். சிவனின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து வெளியான ஆறு தீப்பொறிகள் ஆறு அழகான குழந்தைகளாயின.

கார்த்திகைப் பெண்களால், அக்குழந்தைகள் வளர்க்கப்பட்டு பின்னர் ஆறுமுகங்களுடன் உருவானது. அப்படி அவதரித்தவரே கந்தன் எனப்படும் முருகனாவார். சிவபெருமானின் தேவியான அன்னை பார்வதி தேவியானவள் ஆண்டிக் கோலத்தில் பழனி மலையில் வீற்றிருக்கும் முருகப்பெருமானுக்கு ஞானவேல் வழங்கியது தைப்பூச நாளில்தான்.

அதன் காரணமாகவே பழனி மலையில் தைப்பூசத்திருவிழா மற்ற முருகன் கோவில்களை விட வெகுசிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அப்படி அளிக்கப்பட்ட வேலினை ஆயுதமாகக் கொண்டே முருகன் அசுர குலத்தை அழித்து தேவர்களைக் காப்பாற்றினான். தேவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்த அசுரர்களை திருச்செந்தூர் எனப்படும் திருச்சீரலைவாயில் வதம் செய்து தேவர்கள் நிம்மதி அடையச் செய்தவர் முருகக் கடவுள். எனவேதான் அசுரர்களை வதம் செய்ய முருகப்பெருமான் பயன்படுத்திய வேலினை வழிபட்டால், தீய சக்திகள் நம்மைத் தாக்காமல் இருப்பதுடன், அந்த சக்திகள் நமக்கு அடி பணிந்து நல்லருளை நல்கும் என்பது ஐதீகம்.

தைப்பூசத்தை முன்னிட்டு முருக பக்தர்கள், மார்கழி மாத ஆரம்பத்தில் துளசி மாலை அணிந்து விரதத்தை தொடங்குகின்றனர். சஷ்டி கவசம், சண்முக கவசம், திருப்புகழ் போன்ற பாடல்களை அன்றாடம் பாராயணம் செய்து தைப்பூசத்தன்று பழனி முருகன் கோவிலில் சிறப்பு வழிபாடு செய்து விரதத்தை முடிப்பார்கள். ஆறுமுகப் பெருமானின் அருளை அடைவதற்கு தைப்பூசம் உகந்த நாள். முருகப் பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகளிலும் முருகனடியார்கள் பலர் பாதயாத்திரையாகச் சென்று தைப்பூசத்தன்று முருகனை தரிசித்து விரதத்தை நிறைவு செய்யும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

தைப்பூச தினத்தன்று முருகனுக்கு விரதமிருந்து காவடி நேர்த்திக்கடன் செலுத்துவதையும் பக்தர்கள் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். தீராத நோய்கள் ஏற்பட்டு அவதிப்படும் பட்சத்தில், முருகக்கடவுளுக்கு விரதமிருந்து காவடி எடுப்பதாக வேண்டிக்கொண்டால் அவர்களைப் பிடித்துள்ள நோய் அகன்று உடல் ஆரோக்கியம் பெறுவதை எண்ணற்ற பக்தர்கள் உணர்வுபூர்வமாக அனுபவித்துள்ளனர். தங்களின் வேண்டுகோள் நிறைவேறியதும், முருகன் கோவிலில் பக்தர்கள் தைப்பூச தினத்தன்று விரதமிருந்து காவடி எடுத்து தங்கள் நேர்த்தியை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

(இணையம்)

மாங்கலம் தரும் மகா சிவராத்திரி விரதம்

வருடம் முழுவதும் பல சிவராத்திரிகள் வந்தாலும் மகா சிவராத்திரி விரதம் எல்லா சிவராத்திரிகளிலும் சிறப்பானது என புராணங்கள் கூறுகின்றன. மாசி மாதம் வரும் தேய்பிறை சதுர்த்தசி நாளையே 'மகா சிவராத்திரியாகப் போற்றிக் கொண்டாடு கிறோம். இந்நாளின் மூன்றாம் காலத்தில் ஈசனை வழிபட்டால், எத்தகைய பாவங்கள் செய்திருந்தாலும் அது நம்மை விட்டுவிலகிப் போகும் என்பது ஐதீகம். அத்தகைய மகத்துவமிக்க நாளில் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்பது குறித்து பார்க்கலாம்.

சிவராத்திரி முதல் நாளன்று ஒரு வேளை உணவு உண்டு, சுகபோகங்களை தவிர்த்து, மனதார சிவனை நினைத்து வழிபட வேண்டும். சிவராத்திரியன்று அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி, சூரிய உதயத்தின் போது காலையில் செய்ய வேண்டிய பூஜைகளை செய்து முடிக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் சிவாலயங்களுக்குச் சென்று தரிசனம் செய்யலாம். ஆலய தரிசனம் முடிந்து வீட்டுக்கு வந்தவுடன், அங்கு சிவராத்திரி பூஜைக்கு உரிய இடத்தைச் சுத்தம் செய்து, மாலை, தோரணங்கள் ஆகியவற்றால் அலங்காரம் செய்ய வேண்டும்.

பகலில் நீராடி, உச்சிக்கால பூஜைகளை முடித்துவிட வேண்டும். அதன் பின், ஆலயத்திற்கு சென்று அங்கு நடைபெற வேண்டிய சிவராத்திரி பூஜைக்காக, மலர்கள், பழங்கள், இளநீர் முதலானவற்றில் இயன்றவற்றை கொடுத்து வீடு திரும்பவேண்டும். பின்னர் மாலை நேர பூஜைகளை முடித்துவிட்டு, ஏற்கனவே தூய்மை செய்து

அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் ஓர் உயர்ந்த பீடத்தில் சிவலிங்கத்தை வைத்து நான்கு ஜாமங்களிலும் பூஜை செய்யலாம்.

நான்கு ஜாம கால சிவபூஜையில் அந்தந்த பூஜைக்கேற்றவாறு வஸ்திரம், மலர்கள், மாலை, நைவேத்தியங்களை லிங்கத்திற்கு படைத்து பூஜை செய்ய வேண்டும். சிவபூஜை செய்ய இயலாதவர்கள் சிவாலயங்களில் நடைபெறும் நான்கு கால பூஜைகளில் கலந்துகொண்டும் சிவனருள் பெறலாம்.

அன்று இரவு முழுவதும் சிவபுராண படனம் ஒருசில கோயில்களில் நடைபெறுகிறது. அதைக் கேட்கலாம். அல்லது வீட்டிலேயே தேவாரம், திருவாசகம், சிவபுராணம், சிவ ஸ்தோத்திரங்கள் முதலானவற்றைப் படிப்பதோ அல்லது யாரையாவது படிக்கச் சொல்லி, கேட்கலாம். அமைதியாக சிவ மந்திரங்களை சொல்லியும் தியானிக்கலாம்.

சிவராத்திரி தினத்தன்று பகலில் தூங்கக் கூடாது. கண் விழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, கைபேசிகளில் விளையாடுவதோ, திரைப்படங்கள் பார்ப்பதோ தவறு.

சிவராத்திரி உபவாசம் என்பது நியதி. உபவாசம் என்ற சொல்லுக்கு சமீபமாக இருத்தல் என்பது பொருள். ஆகவே உடலாலும் மனதாலும் சிவசிந்தனையுடன் இருக்க வேண்டுமே தவிர, தொலைக்காட்சியில் பக்திப் படம், பாடல்கள் போன்ற ஆன்மிக நிகழ்ச்சிகள் என்றாலும் அதனையும் பார்த்தல் கூடாது.

(இணையம்)

அண்ணாமலைத் தத்துவம்

சா.கணேசன்

'யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்

என்பது வள்ளுவப் பேராசான் வாக்கு.

தான் என்ற அகங்காரத்தையும், தன்னுடையது என்னும் மமகாரத்தையும் இந்த இருவகை மமதையையும் முற்றிலும் விட்டவர்கள் தேவர்கட்கும் மேலான இடத்தை, அதாவது வீடுபேற்றை அடைவார்கள். மெய்யறிவு பெறச் செருக்கு (ஆணவம்) முற்றிலும் நீங்கவேண்டும். தன் முனைப்பு நீங்காதவரை மெய்யறிவு பெறமுடியாது. இந்த உண்மையை அற்புதமாக விளக்கிக் கொண்டிருப்பது அண்ணாமலைத் தத்துவம்.

ஆணவம், மமதை, செருக்கு, தன்முனைப்பு என்பன எல்லாம் ஒரு பொருளை உணர்த்திக் கொண்டிருக்கும் சொற்கள். எவருக்கு மமதை மேலோங்கி நிற்கும்? கல்வியின் பெருக்கும், செல்வத்தின் பெருக்கும் மமதையை உண்டாக்கும். இவற்றை வித்யாகர்வம் என்றும், தன கர்வம் என்றும் வடநூலோர் கூறுவர்.

கல்விக்கு அதிதேவதை கலைமகள், அவள் நாயகன் நான்முகன். செல்வத்திற்கு அதிதேவதை திருமகள் ; அவள் நாயகன் திருமால். அந்த இருவருக்கும் ஒருநாள் தீவிரமான சர்ச்சை. நம்மிருவரில் யார் பெரியவர்? என்பதே சர்ச்சைக்கு அடிப்படை.

“கல்விவளம் செறிந்த நானே பெரியவன்” என்பது பிரமன் கூற்று. “இல்லை செல்வவளம் மிக்க நானே பெரியவன்” என்பது திருமாலின் கூற்று. இருவரும் கல்வியின் ஆற்றலையும், செல்வத்தின் வல்லமையையும் பற்றி நீண்டவாதம் செய்தும் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியவில்லை.

இறுதியில் இருவரும் ஒரு நடுவரிடம் சென்று முடிவு பெற இசைந்தனர். இருவரும் நேரே சிவனிடம் சென்றார்கள். சிவன் இருவர் வாதத்தையும் அமைதியாகக் கேட்டபின், “நான் ஒளி உருவாகி உயர்ந்து நிற்கிறேன். உங்களில் ஒருவர் அதன் அடியையும், மற்றவர் முடியையும் காண முயலுங்கள். அதன்பின் உங்கள் வாதத்திற்கு முடிவு சொல்லுகிறேன்” என்று கூறினார்.

இருவரும் அப்பரீட்சைக்கு இசைந்தனர். பிரம்மா தான் முடியைக் கண்டுபிடிக்க முயல்வதாகக் கூற, விஷ்ணு அடியைத் தான் கண்டு பிடிக்கிறேன் என்று ஒப்புக் கொண்டாராம். சிவன் இருந்த இடத்தில் தேஜோமயமான ஒரு ஜோதி தோன்றி விண்முட்டி நின்றது.

திருமால் பன்றி உருவம் கொண்டு நிலத்தைக் கீண்டு கொண்டு பாதாளம் ஏழினும் கீழ்ச் சென்றும் பாதமலரைக் காணமுடியவில்லை. திருமால் திரும்பி வந்து நேர்மையுடன் இயலாமையை ஒப்புக்கொண்டு விட்டாராம். பிரமன் அன்னப் பட்சி உருவம் கொண்டு வான் நோக்கி மேலே மேலே பறந்து சென்று எய்த்து ஏங்கித் திணறிக்கொண்டிருக்கையில் சிவன் முடியிலிருந்து ஒரு தாழம்பூ கீழே விழுந்ததாம். அதைப் பற்றிக்கொண்டு பிரமன் கீழே வந்து தான் முடியைக் கண்டு விட்டதாயும், அதற்குச் சாட்சியாகத் தாழம்பூவைக் கொண்டு வந்திருப்பதாயும் பொய் கூறினாராம். தாழம்பூவும் பிரமன் கூற்றிற்கு ஒத்துப் பாடியதாம்.

அதனால் சிவன் பிரமனைச் சினந்து, “உனக்குக் கோவில் இல்லாமற் போகக் கடவது” என்று சாபம் அளித்தாராம். அதனாலேதான் பிரமனுக்கு என்று தனிக் கோவில்கள் இல்லாமல் போய்விட்டது. மேலும் பொய்க் கூற்றுக்கு உடன்பட்டுச் சாட்சியாய் வந்ததற்காகத் தாழம்பூவைத் தன் மேனியைத் தீண்டக் கூடாதென்றும் விலக்கி வைத்துவிட்டார்.

“தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்தூ வெண்மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என்னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட் பணிந்தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமா புரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே”
(திருஞானசம்பந்தர்)

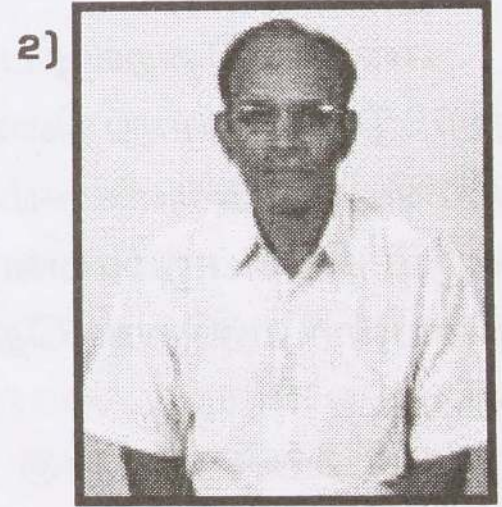
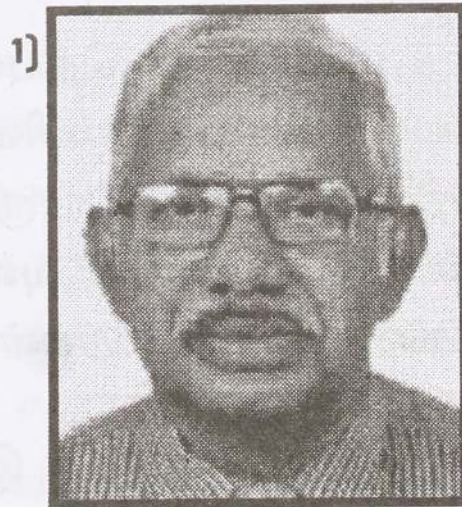
சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் 95ஆவது பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா ஜனவரி 7ஆம் திகதியன்று காலை, தெல்லிப்பழை ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தான அன்னபூரணி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

தேவஸ்தான தலைவர் கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் தலைமையில் இடம்பெற்ற மேற்படி வைபவத்தின்போது யாழ். இந்திய தூதுவராலய துணைத்தூதுவர் திரு.ச.பாலச்சந்திரன் பிரதம விருந்தினராகவும், வலி.வடக்கு பிரதேச செயலாளர் திரு.ச.சிவஸ்ரீ சிறப்பு விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டார்கள். ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான பிரதம குரு சிவஸ்ரீ சு.செந்தில்ராஜக் குருக்கள், இணுவில் ஸ்ரீ சுந்தர ஆஞ்சநேயர் கோவில் அறங்காவலர் சிவஸ்ரீ இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் ஆகியோரும் மேற்படி விழாவில் கலந்துகொண்டு ஆசியுரை வழங்கினார்கள்.

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பிறந்தநாளை யொட்டி, வழமைபோல் இம்முறையும் ஐந்து சான்றோர்கள் சிவத்தமிழ் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்வியியற்பீடம் முன்னாள் பீடாதிபதி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை முன்னாள் அதிபர் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன், முன்னாள் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளரும் மூத்த எழுத்தாளருமான திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், பிரபல நாதஸ்வர வித்துவான் திரு. வி.கே. பஞ்சமூர்த்தி, ஜேர்மனி 'வெற்றி மணி' பத்திரிகை, சிவத்தமிழ் சஞ்சிகை ஆசிரியர் கலாநிதி மு.க.சு. சிவகுமாரன் ஆகியோர் 'சிவத்தமிழ்' விருது பெற்றார்கள்.

- 1) பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
- 2) கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்
- 3) திரு. வி. கே. பஞ்சமூர்த்தி
- 4) திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்
- 5) கலாநிதி மு.க.சு. சிவகுமாரன்

**சிவத்தமிழ்
விருது பெற்ற
(2020)
சான்றோர்கள்**

சிவதத்துவத்தின் மகத்துவம்

பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

‘உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்’ என்று சிவனைப் பாடினார் அப்பர் அடிகள். ‘நமச்சிவாய வாழ்க’ என்று சிவ வாழ்த்தைப் பாடிச் சிவநாமத்தின் மகிமையை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சிவபுராணத்திலே உணர்த்தினார். எந்த மூர்த்தியை வழிபட்டாலும் அத்தெய்வமாக வெளிப்பட்டு நின்று அருள்புரிபவன் சிவபெருமான் என்று கூறுகிறது சிவஞானசித்தியார்.

சைவாலயங்களிலே கோபுரவாசலிலே காட்சியளிக்கின்ற துவார பாலகர்களில் ஒருவர் ஆள்காட்டி விரலைக் காட்டி நிற்கிறார். இது ஆலயத்தினுள்ளே வழிபடச் செல்வோருக்குக் கடவுள் ஒன்றே என்பதை அறிவுறுத்துகிறது. மற்றொரு துவாரபாலகர் ஒரு கையை விரித்துக் காட்டி நிற்கிறார். கடவுள் ஒன்றேயொன்றுதான். இதைத் தவிர வேறொரு தெய்வமூலில்லை என உணர்த்துகிறது.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் தமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகங்கதி யில்லை நுஞ்சித்தத்து
நின்றே நிலபெற நீர் நினைந்துய்மினே! (திருமந்திரம்)

முன்னாளில் செந்தமிழ் நாட்டினர் எல்லோரும் சிவனையே வழிபட்டனர். அதனால் சைவர் என்ற ஒரு குலமே இருந்தது. தொழில் பற்றிய குலங்கள் பல இருந்தபோதிலும் வழிபாட்டுக் குலம் ஒன்றுதானிருந்தது. அது சைவர் என்ற குலம். இதனால் ‘ஒன்றே குலம்’ என்றும் இம்மறைமொழி எழுவதாயிற்று.

எனவே இறைவழிபாடு செய்வோர் தெய்வபேதம், மூர்த்தி பேதம் குறித்து மாறுபட்டு மலையாது நிலையான அன்பினால் சிவனைக் குறித்து வழிபடவேண்டும். தேவாரங்களை அருளிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரரும், திருவாசகம் அருளிய மாணிக்க வாசகரும் சிவபெருமானையே முழுமுதற் கடவுளாக வைத்துப் பாடியுள்ளார்கள். சிவனையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தையும் அவர்கள் பாடவில்லை.

ஒரு நாணயத்துக்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பது போல் இறைவனுக்கும் இரண்டு பக்கங்களுண்டு. ஒன்று வெப்பம், மற்றொன்று தட்பம். வெப்பம் சிவம், தட்பம் சக்தி. வெப்பமும் தட்பமும் சமமாக இருந்தால்தான் இந்த உடம்போடு உயிரிடை நட்புப் பொருந்தியிருக்கும். ஏதாவதொன்று கூடினால் குடம்பை தனித்தொழியப் புள் பறப்பது போல உடம்பைவிட்டு உயிர் பிரிந்துவிடும். வெப்பமும் தட்பமும் சமமாக இருந்தால்தான் மலர் மலராகக் காட்சியளிக்கும். வெப்பம் மிகுந்தால் மலர்வாடும். தட்பம் மிகுந்தால் மலர் அழுகும். வெப்பத்தின் நுண்மை சிவம். தட்பத்தின் தன்மை சக்தி. சிவாலயங்களில் வெந்த நீறும் தீர்த்தமும் பிரசாதமாக வழங்குகிறார்கள். சிவப்பிரசாதம் திருநீறு; சக்திப் பிரசாதம் தீர்த்தம்.

தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணீயன்
 ஆயினும் ஈசனருள் அறிவா ரீல்லை
 சேயினும் நல்லன் அணியன் நல்லன்பர்க்கு
 தாயினும் நல்லன் தாழ் சடையோனே. (திருமந்திரம்)

தீயைக் காட்டிலும் மிகவும் வெப்பமுள்ளவன் சிவன். இந்நிலை தனியாய் நிற்கும் கடந்த நிலை. புனலைவிடக் குளிர்ந்தவன். இந்நிலை அருளுடன் கூடி அனைத்து உயிரையும் இயக்க ஆளும் வழிநிலை; அருள்நிலை (அருள் - சக்தி). சுட்டுணர்வாலும், சிற்றுணர்வாலும் அறியப்படாத சேயனாயினும் நல்லன். அவனைத் 'தாயினும் நல்ல தாழ்சடையோன்' என்கிறார் திருமூலர். 'பால்நினைந்தூட்டும் தாய்' என்றார் மாணிக்கவாசகர். வெப்பம் தட்பச் சமநிலைபோல சிவத்தின் கடந்த நிலையும் (அதீத வியாபகநிலை) சக்தியின் அருள் நிலையும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பது சிவலிங்கம்.

சிவன் கோவில்களில் மூலஸ்தானம் எனப்படும் மிக முக்கியமான இடத்திலுள்ளது சிவலிங்கம். சிவலிங்க வழிபாடு மிகப் பழமையானது. சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் சிவலிங்கங்களும் காணப்பட்டமையால் அக்காலத்திற்கு முன்னிருந்தே சிவலிங்க வழிபாடு நடைபெற்று வந்துள்ளது தெரிய வருகிறது.

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரத்தில் அண்டலிங்கம், பிண்டலிங்கம், சதாசிவலிங்கம், சிவலிங்கம், ஆத்மலிங்கம், ஞானலிங்கம் முதலியவைகளின் விபரத்தைக் காணலாம். அளக்கலாகாத அனந்த சொரூபமாக, பாதாளம் முதல் ஆகாசம் வரை பரந்து விரிந்து நிறைந்திருப்பது அண்டலிங்கமெனத் திருமூலர் விளக்கத் தருகிறார். சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து முதலிய அருவத் திருமேனிகளாகவும் சதாசிவன், மகேஸ்வரன், உருத்திரன் முதலிய உருவத்திருமேனிகளையும் உடையது. அருவருவத் திருமேனி சிவலிங்கம்.

சிவலிங்கத் திருமேனியில் எல்லாத் தத்துவங்களும் அடங்கியிருப்பதை சாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்றன. பஞ்சமுகங்களையுடையது சதாசிவலிங்கமென்று திருமந்திரம் கூறுகிறது. இவைகளையெல்லாம் தொகுத்து, 'காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீள் நாகமணிந்தார்க்கு திகழ் குறியாம் சிவலிங்கம்' என்று சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் கூறுகிறார். அருவருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்திலடங்கியுள்ள சிவ தத்துவங்கள் யாவும் உருவத் திருமேனிகளாகச் சிவாலயங்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று வழிபடப்படுகின்றன. அவை சோமாஸ்கந்தர், தெட்சணாமூர்த்தி, நடராஜர், பிச்சாடனர், சந்திரசேகரர் முதலிய உருவத்திருமேனிகளாகும். இத்திருவருவங்களை வழிபடுவதும் சிவவழிபாடே அன்றியும் ஆலயங்களில் அம்பிகை, விநாயகர், முருகன், திருமால் முதலிய உருவத்திருமேனிகளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று வழிபடப்படுகின்றன. 'ஆதலின் நமது சக்தி ஆறுமுகன் அவனும் யாமும் பேதகமன்று நம்போல் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்' என்ற கந்தபுராணக் கூற்று சிவம் வேறு முருகன் வேறல்ல என்பதை உணர்த்துகிறது. எங்கும் நிறைந்தும், வியாபித்தும் எல்லாமாயிருப்பதும் சிவம்.

பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தம் சிவம். அங்கிங்
கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த மூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது சிவம்.

‘வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய்
இன்மையுமாய்க் கோனாகி யான் எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டு வானாகி’
நிற்பது சிவம். ‘சிவபெருமான் என்று நான் அழைத்தேத்த சிவபெருமானென்று தான்
வந்து நிற்பது’ சிவம். தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வின
னாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்குதல், பேரருளுடைமை,
வரம்பிலாற்றலுடைமை, முடிவிலின்பமுடைமை முதலிய எண்குணங்களையுடையது
சிவம். பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ளும் வெளியும் நிறைந்த சைதன்ய சக்தியே சிவம்.
ஆலயங்களில் எழுந்தருளியுள்ள திருவுருவங்கள் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும்
சிவனருள் பெற்றுய்ந்த சான்றோர்களாலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற காரணத்தால்
சாந்தித்தியமடைந்த சைதன்னிய சக்தியை எங்கும் எப்பொழுதும் பிரகாசமாக வீசிக்
கொண்டிருக்கிறது. அந்த சிவசக்தியானது வழிபடுவோருடைய வல்வினைகளை
அகற்றி வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திருவருட்சக்தி
விறகில் தீயும், பாலில் நெய்யும் கலந்திருப்பதுபோல் சிவத்திருவுருவத்தில்
மறைந்திருப்பதாக அப்பரடிகள் கூறுகிறார்.

விறகில் தீயினன் பாலில்படு நெய்போல்
மறைய நீன்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவுக்கோல் தட்டு உணர்வுக் கயிற்றினால்
முறுக வளங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே! (அப்பர் தேவாரம்)

உடம்பிலே உயிரும், உயிரிலே இறைவனும் தங்கியிருக்கின்றன. உடம்புக்கும்
உயிருக்குமுள்ள உறவையும், உயிருக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள உறவையும் உற்றுணர்ந்து
உருகி ஊறி உட்கசிவாகிய உறவுக்கோல் நட்டு உணர்வாகிய கயிறிட்டுக் கடைந்தால்
திருவருள் சக்தியாகிய சைதன்னியப் பேரானந்தத்தை அனுபவித்து உய்தியடையலாம்.
‘அன்புடன் ஆசார பூசை செய்து உய்ந்திடவாணாள் வீணாள்படாது’ என்கிறார்
அருணகிரிநாதர். பசுவின் உடம்பு முழுவதும் பால் பரவியிருப்பினும் மடியின் மூலமாக
அதைப் பெறுதல் போல எங்கும் நிறைந்திருக்கிற இறைவனுடைய திருவருளைத்
திருக்கோயில்களிலுள்ள சிவத்திருமேனிகளை வழிபட்டுப் பெறுதல் வேண்டும்.

புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண்டு அருள் புரியாநிற்கும்

என்பது திருமந்திரம். பொக்கமிக்கவர் பூவும் நீரும் கண்டு நக்கு நிற்பவன்
சிவபெருமானாதலாய் நெக்கு நெக்குருகிப் பூவும் நீரும் கொண்டு சிவ வழிபாடு செய்து
பிறவிப் பயனை அடைய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

முக்கலைகளின் சிறப்பைச் சொல்லும் தஞ்சை பெரிய கோவில்

அ. அமலஅருள் அரசி, தூத்துக்குடி

2020.02.05ஆம் திகதியன்று தஞ்சைப் பெருங்கோவிலில்
மகா சும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

முன்னுரை

தஞ்சை பெரிய கோவில் இராசராசனால் எழுப்பப்பட்டுள்ள சிவன் கோவில். இக்கோவில் தென் இந்திய வரலாற்றுப் பகுதியின் தலைசிறந்த சின்னமாகவும், தமிழ் கட்டடக்கலைக்கே பெருமை தேடித்தரும் கலைக்கருவூலமாகவும், இம்மன்னனின் ஒப்பற்ற ஆட்சியின் சின்னமாகவும் இன்றளவும் விளங்கி வருகின்றது. தஞ்சாவூர் நகரின் பெருமைக்குக் காரணமாக விளங்கும் இப்பெரிய கோவில், பிரகதீசுவரர் ஆலயம், பெருவுடையார் கோவில், இராசராசேச்சுரம் என்னும் பிற பெயர்களாலும் வழங்கப்படுகின்றது. இக்கோவிலின் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை இவற்றின் சிறப்புகளை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கட்டடக்கலை

கட்டடக்கலையில் தமிழருடைய சாதனையாக இத் தஞ்சைப் பெரிய கோவிலை நிலைநாட்ட முதலாம் இராசராசன் விரும்பியுள்ளான். இதற்கு சான்று பகரும் வகையில் அதன் நீளம், அகலம், ஒழுங்கு, கலை அழகு இவை விளங்குகின்றன. கட்டுமானக் கற்கோவில்களில் இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய கோவில் இராசராசேச்சுரம். இது அத்திவாரம் முதல் விமானத்தின் தூபி வரை கருங்கற்களாலாகிய ஒரு மாபெரும் கற்கோவில். நிலப்பரப்பிற்கு மேல் உயர்ந்த கல் மேடை மீது இவ்வாலயம் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

இக்கோவில் வானளாவி நிற்பதுடன், எளிமையான அமைப்பையும் பெற்றுள்ளது. 750 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமும் உடைய நீண்ட சதுர வடிவமான மைதானம், குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ள சுவரால் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சுவரின் மீது தூழ்ந்த அழகிய கோபுரமுள்ளது. வெளி மைதானத்தை விட உள் மைதானம் இருமடங்காக உள்ளது. உள் மைதானத்தின் மேற்குப் பகுதியில் முக்கிய கோவில் அமைந்துள்ளது. அதன்கண் 100 அடி சதுரத்திலான விமானம், 200 அடி உயரத்திற்குக் கட்டப்பட்டு கம்பீரமாக நிற்கிறது. நன்கு அமைக்கப்பட்ட அடித்தளம், ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட பெரிய நந்தி, எளிதாகவும் எழிலுடனும் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் சிற்பங்கள் இவற்றுக்குத் தென் இந்தியக் கலையில் ஈடானது வேறு எங்கும் இல்லை என்ற பெருமை தஞ்சை பெரிய கோவிலுக்கு உண்டு.

எக்கோணத்திலிருந்து நோக்கினும் அதிசயிக்கத்தக்க இக்கோவிலின் எழில் கம்பீரமாகவே காணப்படுகிறது.

பிரகதீசுவரர் ஆலயத்தின் தனிச்சிறப்பு இங்குள்ள விமானம் ஆகும். இறைவனின் கருவறைமீது எழுப்பப்படும் உயரிய கட்டடம் விமானம் எனப்படும். கலசப்பகுதி நீங்கலாக விமானம் முற்றிலும் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. சதுரவடிவத்தில் 13 நிலைகளுடன் மிக்க உயரத்தில் அழகுற அமைக்கப்பட்டுள்ள இவ்விமானத்திற்கு ௪௫ இணை எதுவுமில்லை. விமானத்தின் சிகரத்தை பிரமந்திரத் தளக்கல்லும், எண்கோண வடிவமுள்ள தூபியும் அழகுபடுத்துகின்றன. பிரமந்திரத் தளக்கல் 81.3 தொன் எடையுள்ள ஒரே கல் ஆகும். மிகப்பிரமாண்டமான விமானம் எனிப்திய பிரமிட்டுகளைப் போல் கூர்நுனிக் கோபுரமாக அமைந்து கர்ப்பக்கிரகத்திலிருந்து 190 அடி உயரத்திற்கு ஓங்கி வளர்ந்திருக்கிறது. பக்கவாட்டிலிருந்து பார்க்கும் போது நேராகத் தோன்றுவது போல இவ்விமானம் காட்சியளிக்கிறது. விமானத்தின் பக்கங்களில் காணப்படும் மாடக்குழிகளிலுள்ள கவர்ச்சியான சிற்பங்களும், கல்வெட்டுக்களில் உள்ள நேர்த்தியான எழுத்துகளும், மற்ற இடங்களில் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ள திறமையும் தென் இந்தியாவில் வேறு எந்த கட்டடத்திலும் காணப்படாத வகையில் அமைந்துள்ளன. இக்கோவில் விமானத்தின் உச்சியை அழகுபடுத்த, இம்மன்னன் ஒரு செப்புக் கலசத்தை அளித்துள்ளான்.

எல்லாக் கோவில்களிலும் கோவிலின் முகப்பில்தான் இராசகோபுரம் அமைந்திருப்பது வழக்கம். ஆனால் தஞ்சை பெரிய கோவிலில் மட்டும் கர்ப்பக்கிரகத்தின் மேலே இராசகோபுரம் அமைந்துள்ளது. இது 213 அடி உயரம் கொண்ட மிகப்பெரிய கோபுரம். இந்த கோபுரத்தின் நிழல் தரையில் விழாது என்பதால் 'தன்னிழல் தரையில் விழாக் கோபுரம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கோவிலின் பெருமிதத் தோற்றம், ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தின் எளிமையான இயல்பு இவை சிறப்பிற்குரியன. துணைசார்ந்த மண்டபங்களும், மகாமண்டபமும், பெரிய நந்தியும் அவற்றிற்கேற்ற பொருத்தமான அளவுகளையுடைய ஒரு சுற்றுச்சுவருக்குள் அடங்கியிருக்கின்றன. இச்சுவரின் கிழக்கே ஒரு கோபுரம் இருக்கிறது. மதிலை ஒட்டி உட்பக்கமாகப் பல தூண்களுள்ள ஒரு நீண்ட மண்டபம் செல்லுகிறது. இது 35 உட்கோவில்களை இணைக்கிறது. நான்கு திக்குகளிலும் பல இடைவெளிகளுக்கு நடுவே கேந்திரமான இடங்களில் இந்த உட்கோவில்கள் கட்டப்பெற்றிருக்கின்றன. இரண்டாவது வெளிப்பிரகாரத்தின் வாயிலாக இருந்த இடத்தில் முன்பக்கத்தில் இரண்டாவது கோபுரம் இருக்கிறது.

சிற்பக்கலை

மாமேருவை நினைவுகூரும் வகையில் மேருவின் சிகரங்களிலிருந்தும் இடைப்பகுதிகளிலிருந்தும் புண்ணியத்தடாக நீர் வருவதைப் பெரிய கோவில் விமானத்தில் கலை வண்ணமாக்கியுள்ளனர். கலைச்சித்திரமாக்கிக் கர்ண

கூடங்களுக்கும் சாலைகளுக்கும் இடையில் கும்ப பஞ்சரம் என்னும் அமைப்புகள் விமானத்தில் பொருத்தியுள்ளனர். கூடம், சாலைகளின் இடையில் கொடுங்கையில் உள்ள இடைவெளி வழியாகப் பெருமழை பெய்யுங்கால் மழைநீர் ஓடி இக்கும்பங்களை நிறைத்து வழிந்தோடும். இது கங்கை நீராகப் பாவிக்கப்படும். இந்த சிந்தனைக்குச் சிற்பப் படைப்பு உள்ளது. விமானச் சுவர்களின் மேல் கோட்டங்களில் வில்லும், அம்பும், சூலமும், பாசமும் (தண்டத்தில் சுற்றிய கயிறு) ஏந்திய 24 உருவங்கள் ஒன்றுபோலவே உள்ளன. இவற்றை எட்டு வித்யேசுவரர்கள், எட்டு மூர்த்திசுவரர்கள், எட்டு ருத்ரர்கள் என்பர். பஞ்சாவரணங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் கோட்டங்களில் சிவபெருமானின் தோற்றங்களான பிச்சாடனர், சக்ரதானமூர்த்தி, ஆடவல்லார் முதலிய பல உருவங்கள் உள்ளன. பஞ்ச பிரும்மங்கள் என்றழைக்கப்படும் தத்புருசர், அகோரர், சத்யோசாதர், வாமதேவர், ஈசானர் என்னும் ஐந்து மூர்த்திகளும் சிற்ப வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை இக்கோவிலில் மட்டுமே காணலாம். விமானத்தின் நான்கு வாயில்களைத் துவார பாலகர்கள் காத்து நிற்கின்றனர். இவர்களை உற்று நோக்கினால் இவர்கள் ஆயுத புருசர்கள் என்பது விளங்கும்.

தஞ்சை பெரிய கோவில் நந்தி சிற்பம் சிறப்புடன் பெரிதாக உள்ளது. சன்னதி முன்பாக வெளியில் 16 கால் மண்டபத்தில் அமைந்திருக்கும் நந்தி, ஒரே கல்லில் 12 அடி உயரமும் 19 அடி நீளமும் சுமார் 8 அடி அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. பெரிய கோவில் விமானத்தின் மேல் வைக்கப்பட்ட பரமரந்திரக் கல்லின் நான்கு மூலைகளிலும் இரண்டிரண்டு நந்திகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஆறையடி நீளமும் ஐந்தரையடி நீளமுமாக அமைந்தவை. விமான உச்சியில் நந்திகளை வைத்துக் கோவிலுக்கு வனப்பு சேர்த்துள்ளமை முதலாம் இராசராசன் நந்தி திருவுருவத்தைப் போற்றியமையை உணர்த்தும்.

தஞ்சாவூர் பெரிய கோவிலில் சிவலிங்கமும் பெரியது. அதன் உயரம் 13 அடி. கருவூர்ச் சித்தரால் மூர்த்திகர நோக்கில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட சிறப்பினையுடையது. திருக்கோவில் மூலத்தானத்தின் உட்புறச்சுவர்களில் 108 நடன வகைச் சிற்பங்கள் தத்ரூபமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஓவியக்கலை

தஞ்சை பெரிய கோவிலில் கருவறைக்கும் பிரகாரத்துக்கும் இடையில் ஒரு அந்தராளத் திருச்சுற்று உள்ளது. இரண்டு புறமும் இரு மதில் சுவர்கள் அமைய இடையில் இத்திருச்சுற்று மதில்களில் இராசராசன் வண்ண ஓவியங்கள் பலவற்றைத் தீட்டியுள்ளான். இவ்வோவியங்கள் அரசனுக்கும் கருவூர்த் தேவருக்கும் இருந்த நட்பினையும், அவ்வரசனுக்குத் தில்லை கூத்தன் மாட்டிருந்த பேரன்பினையும், 63 நாயன்மாருள் சமய குரவராய சுந்தரர் மீதிருந்த பெரும் ஈடுபாட்டையும் காட்டு வனவாகும். இவ்வோவியங்களை ஐந்து தொகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். கிழக்குப்புறச் சுவரில் அமைந்துள்ள வண்ண ஓவியம் ஒன்றில் இராசராசனும் கருவூர்த்தேவரும் வடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதே பகுதியில் இராசராசன் தன் மூன்று மனைவியருடன்

தில்லை கூத்தபெருமானை வணங்கும் காட்சி ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. தன் குலநாயகனான தில்லை நடராசரின் தாண்டவகோலத்தை மிக அழகாக இவ் அரசன் ஓவியமாக்குவித்துள்ளான். தெற்கு பார்த்த நிலையில் திரிபுராந்தகர் ஓவியம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்குப்புறச் சுவரில் ஆலமர் செல்வனான தட்சணாமூர்த்திப் பெருமானுக்கு அழகியதோர் வண்ண ஓவியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்குப்புறச் சுவரில் மற்றும் ஒரு தொகுதி ஓவியமுள்ளது. இது சுந்தரர் வரலாற்றின் முதலும் முடிவுமாய் இரு நிகழ்ச்சிகட்கு அமைக்கப்பட்ட ஓவியமாகும். முதல் ஓவியம் சுந்தரர் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்ற காட்சி. கிழவேதியர் கோலத்தில் சிவபெருமான் அமர்ந்த நிலை. ஒரு கையில் ஆவணவோலை, மறுகையை உயர்த்திச் சபையவரை நோக்கி வழக்குரைத்தல். எதிரில் சுந்தரர் நிற்கிறார். அடுத்து கிழவேதியர் கையிலே ஆவண ஓலையுடன் எழுந்து நிற்க, அந்த ஓலையுள் உள்ளதென்ன என்பதை அறியும் பேராவலுடன் அருகில் சுந்தரர் நிற்கிறார். நெஞ்சத்து உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் முகம் உடையவராகச் சான்றோர் காணப்படுகின்றனர். வழக்கில் வென்றபின் அனைவரும் கோவிலுள் நுழைவதாக ஓவியத்தொடரின் இறுதிப்பகுதி அமைகிறது. இவ்வோவியத்தின் கீழ்ப்புறம் மகளிர் சிலர் உணவு சமைப்பவராகக் காணப் பெறுகின்றனர். அது சுந்தரரின் திருமண ஏற்பாட்டினைக் காட்டுவது ஆகலாம்.

தடுத்தாட்கொண்ட ஓவியத்தின்மேல் சுந்தரரும் சேரமான் பெருமானும் கயிலை செல்லும் காட்சி ஓவியமாக உள்ளது. நடுநாயகமாக வெள்ளை யானையின் மீது சுந்தரர் செல்கிறார். வலப்புறம் சேரமான் பெருமாள் வெண்குதிரையின் மீது ஏறி முகில் மண்டலத்தில் பறக்கிறார். சேரமான் பெருமாள் குடுமியும் மீசையும் தாடியும் உடையவராகவும் நெருக்கமான கழுத்தணியும் ஓர் உருத்திராட்சமாலையும் அரையில் மட்டுமே ஆடை உடையவராகவும் காட்சி தருகிறார். வெண்புரவியின் சேணம், கடிவாளம் முதலியன மிக அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஓவியத்தின் வலப்புறம் காந்தருவர் இசைக்கருவிகளால் இன்னிசை ஒலிக்கத் தேவமாதர் நாட்டியமாடுகின்றனர். இடப்புறம் பல முனிவர் உள்ளனர். இவ்வோவியத்திற்கு மேலே கயிலைக்காட்சி உள்ளது. சிவபெருமான் புலித்தோலின் மேல் யோகாசன நிலையில் அமர்ந்திருக்கிறார். நந்தி இவருக்கு முன்னுள்ளது. பல முனிவர், தேவமகளிர் உருவங்கள் எதிரே உள்ளன. சிவபெருமான் உருவம் செந்நிறத்திலும், முனிவர் உருவங்கள் நீலநிறத்திலும் உள்ளன. திருக்கோவில் மூலத்தானத்தின் உட்புறச்சுவர்களில் சிசுதாண்டவம், திருபுராந்தகர், சுப்ரமணியர், விநாயகர், காளி ஆகியோரின் வண்ண ஓவியங்கள் ஓவியக்கலையின் சிறப்புக்கு ஓர் உதாரணமாகத் திகழ்கின்றன.

உலகமே வியந்து போற்றும் வண்ணம் கலைத்திறனையும், நுண்ணறிவையும் பொறியியல் திறனையும் தமிழகத்தின் அன்றைய சிற்பிகள் பெற்றிருந்தனர். கட்டட அமைப்பிலும், சிறிய எழிலிலும், ஓவிய சிறப்பிலும் இத் தஞ்சை பெரிய கோவிலுக்கு ஈடேதுமில்லை. இக்கோவில் இராசராசனின் கலை ஈடுபாட்டையும், இறைப்பக்தி யையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

(நன்றி : திருக்கோவில்களின் திருவிழாக்களும் தமிழர் கலைகளும்)

சுவாமிகளது அற்புதங்கள்

கடையிற் சுவாமிகள், அன்பின் நிமித்தம், நாடிவந்த அடியார்களுக்குச் செய்த அற்புதங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம். யாழ்ப்பாணம் கரையூரைச் சேர்ந்த மீனவர்குடும்பம் ஒன்று சுவாமிகளின் அன்புக்குப் பாத்திரமாக இருந்தது. குடும்பத்தலைவனாக இருந்த மீனவர், இரவில் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடித்துச் சீவியம் நடத்தி வந்தார். அன்றொருநாள், வழக்கம் போலக் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்றார். ஆழ்கடலில் அவர் படகில் சென்றபோது, எதிர்பாராத விதத்தில், பெரும் புயற்காற்றுடன் கடும் மழை பெய்தது. படகு பாரிய கடலலைகளில் சிக்கிச் சுழன்றது. அது எந்நேரத்திலும் கவிழ்ந்து விடக்கூடும் என்னும் அச்சமும் பீதியும் மீனவருக்கு ஏற்பட்டது. செய்வதறியாது திகைத்து, நள்ளிருளில் நின்றவேளை, அந்த மீனவருக்கு தனது மதிப்பிற்குரிய கடையிற்சுவாமிகளின் நினைவுதான் மனத்தில் தோன்றியது. உடனே சுவாமிகளை மனதில் நினைத்து, தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டி, வாய்விட்டுக் கதறி அழுதார். அந்த அழகை ஒலி, வெகு தொலைவில் இருந்த சுவாமிகளுக்கு ஆத்மார்த்த பூர்வமாக எட்டியிருக்க வேண்டும். உடனடியாகக் கடையிற் சுவாமிகள் தமது அடியாரின் வீட்டுக்குச் சென்றார். அங்குள்ள சவளக்கோல் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டு முற்றத்திற்கு வந்தார்.

மீனவரின் குடிசை முற்றம் வெண்மணல் பரப்பாகக் காட்சி அளித்தது. அங்கு சவளக் கோலுடன் வந்த கடையிற் சுவாமிகள், முற்றத்தில் நின்று கொண்டு “ஏலேலோ” பாடிய வண்ணம் படகு ஒன்றினை ஓட்டுவதாகப் பாவனை செய்தபடி, சவளக் கோலினால் முற்றத்து மணலைக் கிளறலானார். சில நிமிடங்கள் கழிந்த பின்னர், ஆழ்கடலில் தத்தளித்துக் கொண்டு அமிழ்ந்து விடும் நிலையில் இருந்த மீனவரின் படகு, கரையை அடைந்தது. இதனைத் தமது தூர திருஷ்டியினால் அறிந்து கொண்ட சுவாமிகள், அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கித் தம் கால்போன போக்கில் சென்று விட்டார்.

மீனவரின் மனைவிக்குக் கடலில் தன் கணவனுக்கு நேர்ந்த இக்கட்டான நிலைமை பற்றி எதுவும் தெரியாது. கணவன் வழக்கமாக வீடு திரும்பும் நேரம் கடந்து விடவே, அவள் மனத்துயரத்துடன் அழுது புலம்பிய வண்ணம், அவன் வரும் வழிமேல் விழிவைத்துக் காத்திருந்தாள். சுவாமிகள் அவ்விடத்தை விட்டுப் போன பின்னர் சற்று நேரத்தில், கணவன் வீடு வந்து சேர்ந்தான். கடலில் தனக்கு நேர்ந்த அல்லல்கள் யாவற்றையும் மனைவிக்கு விவரித்துக் கூறினான்.

தான் ஆழ்கடலில் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த வேளை, திடீரெனப் புயல்காற்று கடுமையாக வீசியதாகவும், படகு அலைச் சுழலில் அகப்பட்டுக் கவிழ்ந்து விடும் நிலைமை ஏற்பட்டதாகவும், அந்தக் கும்மிருட்டில் தாம் செய்வதறியாது

திகைத்து நின்ற போது, கடையிற்சுவாமிகளை நினைத்து தன்னைக் காப்பாற்றும்படி வேண்டி அழுது புலம்பியதாகவும், சுவாமிகள் திடீரெனச் சவளக் கோல் ஒன்றுடன் படகுக்குள் காணப்பட்டதாகவும், அவரே சவளக் கோல் வலித்துப் படகைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்ததாகவும், அதன்பின்னர் சுவாமிகள் அங்கிருந்து எதுவும் பேசாமல் சென்று விட்டதாகவும் அன்றைய சம்பவத்தை அந்த மீனவர் தனது மனைவியாரிடம் கூறியதும், மனைவி ஆச்சரியமடைந்தாள். இச்சம்பவத்தைக் கணவன் கூறக்கேட்ட மனைவி திகைப்புடன், “சுவாமிகள் இங்கு எங்கள் முற்றத்தில் தானே சற்று நேரம் முன்னர் வரை நின்று, ஏலேலோப் பாட்டுப் பாடிச் சவளக் கோலால் முற்றத்து மண்ணைக் கிளறினார். பின்னர் போய்விட்டார்” என்று கூறக் கேட்டதும், கணவன் சுவாமிகளின் அற்புதச் செயலை நினைந்து நினைந்து கண்ணீர் மல்க, மெய் சிலிர்த்து நின்றான்.

கடையிற் சுவாமிகள் செய்த மற்றொரு அற்புதத்தை மேற்கொண்டு பார்க்கலாம். இரசவாதம் செய்வதிலும் சித்தர்கள் ஆற்றல் பெற்றுத் திகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கடையிற் சுவாமிகளும் இரசவாதம் செய்து தாம் ஒரு சித்தர் என்பதை நிரூபித்துள்ளமை பற்றி இனி நோக்குவோம். வண்ணார்பண்ணையில் பிரபல வர்த்தகர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவரின் பெயர் கந்தையா என்பதாகும். அவரின் தாயார் பொன்னம்மா என்பவர், கடையிற் சுவாமிகள் மீது பக்திபூண்டு, அவரின் அடியாராக விளங்கியவர். எப்போதாவது சுவாமிகள் அவரின் இல்லத்திற்கு வருகை தருவார். அவ்வேளைகளில் சுவாமிகளுக்கு உணவு வழங்கி அம்மையார் மகிழ்வதுண்டு. சில சமயங்களில் தம் பக்தர்களுடனும் சுவாமிகள் அம்மையார் வீட்டுக்கு வருவார். அம்மையார் யாவருக்கும் மனமகிழ்ச்சியோடு பக்தி சிரத்தையோடு உணவளிப்பார். அம்மையார் தொடக்க காலத்தில் அத்துணை செல்வம் படைத்தவராக இருக்கவில்லை. எனினும் விசாலமான மனம் படைத்தவராக விளங்கினார். அதனால், விருந்தோம்பல் பண்பு அவருடன் கூடவே இருந்தது.

ஒருமுறை, அம்மையார் குடும்பத்தினர் வியாபாரத்தில் திடீரென ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி காரணமாக பெரும் பணக் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக நேர்ந்தது. அன்றாடம் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே அம்மையாரும் கணவரும் மிகுந்த சிரமப்பட்டனர். கழுத்துத் தாலி ஒன்றைத் தவிர மற்றைய நகைகள் யாவும் அடகு வைக்கப்பட்டு விட்டன. கடன்பட்டார் நெஞ்சம் எப்போதும் கலக்கத்திலேயே இருக்கும். அவர்களின் சொத்துக்களும் உடைமைகளும் கூட அவர்களை விட்டு நீங்கி விடக் கூடிய சூழ்நிலையில் அவர்கள் காணப்பட்டனர். இந்நிலைமை அக்குடும்பத்தினருக்குப் பெருஞ் சோதனையாகவே இருந்தது. எனினும் அவர்கள் மனஞ் சோர்ந்து விடவில்லை. இப்படியான ஏழ்மை நிலை நிலவிய காலகட்டத்தில் ஒருநாள் பொன்னம்மா அம்மையார் இல்லத்திற்குக் கடையிற் சுவாமிகள், தமது அடியார்கள் பலருடன் வருகை புரிந்தார். சற்றும் எதிர்பாராத வகையில், திடீரென இந் நிகழ்வு நடைபெற்றது. எனினும் அம்மையாரும் கணவரும் மகிழ்ந்து முகமலர்ச்சியுடன் சுவாமிகளையும் அடியார்களை வரவேற்று வணங்கி நின்றனர்.

அம்மையார் தம் கணவருடன் வீட்டிற்குள் சென்று, கணவரின் அனுமதியுடன் தமது கழுத்தில் மங்கலச் சின்னமாக அணியப்பட்டிருந்த தாலியைக் கழற்றிக் கணவரிடம் கொடுத்து, அதனை அடகு வைப்பித்துப் பணம் கடனாகப் பெற்று அன்றைய தினம் தமது இல்லத்திற்கு எழுந்தருளிய கடையிற் சுவாமிகளுக்கும் மற்றும் அடியார்களுக்கும் அமுதூட்டுதற்குத் தேவையான பணிகள், ஒழுங்குகள் யாவற்றையும் அன்புடனும், அகமகிழ்வுடனும் அவர்கள் விரைவாக மேற்கொண்டார்கள். எள்ளளவுகூட அவர்கள் சலிக்கவில்லை. குறித்த நேரத்தில் மிகுந்த சிறப்புடன் அன்றைய அமுதூட்டும் நிகழ்வு நடந்தேறியதில், அம்மையாருக்கும் அவரின் கணவருக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இல்லையே என்று எந்நிலையிலும் எக்காலத்திலும் சொல்லுதலைத் தவிர்த்துக் கொண்ட இளையான்குடிமாறநாயனாரின் சிவனடியார்களுக்கு அமுதூட்டும் பண்பு, இங்கு நினைவிற்கு வருகிறதல்லவா!

சுவாமிகள் திருவமுது செய்து அமர்ந்திருந்தவேளை பொன்னம்மா அம்மையாரைக் கையசைத்து வரும்படி கூறினார்கள். அம்மையார் பயபக்தியோடு வந்து, அருகில் நின்று வணங்கினார். சுவாமிகள் அவரை ஒருமுறை மேலும் கீழுமாகக் கண்ணோட்டம் செலுத்திவிட்டு, ஓர் இரும்புத் துண்டு கொண்டு வரும்படி பணித்தார். அம்மையார், தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியைச் சிரமேற்கொண்டு சிரத்தையோடு தமது வீடு, வளவு முழுவதும் தேடினார். ஈற்றில் வீட்டின் பின்புறத்தில், தேடுவாரற்றுக் கிடந்த, துருப்பிடித்த இரும்புத் துண்டு ஒன்றினைக் கண்டெடுத்தார். அது பயன்பாட்டிற்கு உதவாதெனக் கழிக்கப்பட்ட நாகபடம் எனக் கூறப்படும் ஒருபொருள் ஆகும். மாட்டுவண்டித் துலாவின் முன்முனையுடன், நுகத்தைப் பொருத்துவதற்குப் பயன்படுவது இந்த நாகபடம் என்னும் இரும்புத் துண்டம். அது நாகம் படமெடுக்கும் அமைப்பில் அமைந்து காணப்படுவதால், அப் பெயரைப் பெற்றது எனலாம்.

அம்மையார் அந்த இரும்புத் துண்டத்தைக் கொண்டு வந்து சுவாமிகளின் கையில் கொடுத்துவிட்டு அவரின் ஆணைக்காகக் காத்து நின்றார். அம்மையாரைப் பார்த்து “போ, போய் உன் வேலையைப் பார்” என்று சுவாமிகள் ஆணையிட்டார். அம்மையார் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றுவிட்டார். சிறிது நேரத்தில், சுவாமிகள் அம்மையாரை மீண்டும் அழைத்து, அவர் கையில் அந்த நாகபட இரும்புத் துண்டினைக் கொடுத்து, அதனைக் கொண்டு போய்ப் பத்திரமாக அவரின் வீட்டுக்குள் உள்ள, பெட்டகத்துள் வைத்துப் பூட்டி விடும்படி ஆணை பிறப்பித்தார். அம்மையாரும் சுவாமிகளின் ஆணையை நிறைவேற்றினார். அதன்பின், சுவாமிகளையும் அடியார் கூட்டத்தையும் வணங்கி வழியனுப்பி வைத்தார்கள். அம்மையாரும் கணவரும், அவர்கள் இருவரும் கருத்தொருமித்த மனத்தினராய் இல்லறம் நடத்தியும், சிவத்தொண்டு சிவனடியார் தொண்டுகளும் செய்து வந்த ஆத்மார்த்த தம்பதிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நான்கு நாட்கள் கழிந்தன. அம்மையார் ஏதோ எடுப்பதற்குப் பெட்டகத்தைத் திறக்க வேண்டியிருந்தது. திறந்து பார்த்த போது அங்கு ஓர் அதிசயம், அதிர்ச்சியையும் அதேவேளை அளவு கடந்த ஆனந்தத்தையும், அம்மையாருக்கு அளித்தது.

துருப்பிடித்திருந்த நாகபட இரும்புத்துண்டு, அங்கு பத்தரை மாற்றுப் பசுப்பொன் தங்கப் பாளமாக ஒளிர்ந்து மிளிர்ந்தது. அதை எடுத்து பரீட்சித்துப் பார்த்தபோது, மாற்றுக் குறையாத அசல், தங்கம் என்பது நிரூபணமாயிற்று. பொன்னம்மா அம்மையாரும் அவரின் கணவரும், கடையிற் சுவாமிகளின் திருவிளையாடல் சிறப்பையும், திருவருட் செயல்திறத்தையும் எண்ணி வியந்து மகிழ்ந்தனர்.

“செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே” எனும் பொன் வாக்கிற் கேற்ப, சுவாமிகள் திருவருட் செல்வத்தில் செழித்து விளங்கியவர். அருட் செல்வத்தை அடைவதில் சித்தி பெற்றுள்ளமையால் சித்தர் எனப்பட்டார். பாத்திரமறிந்து, சற்பாத்திரருடன் தான் பெற்ற அருட் செல்வத்தை பகிர்ந்து கொள்ளும் கருணையுடையவராகவும் சுவாமிகள் விளங்கினார். இதுபோன்று இன்னும் பல அருட் செயல்களையும், சுவாமிகள் கருணையோடு அடியார்களுக்காகப் புரிந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்மையார், தம் பொருள் எல்லாவற்றையும் இழந்து நின்ற வேளை, ஈற்றில் கட்டிய தாலியையும் அடகு வைத்துப் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு அடியார்களுக்கு அமுது செய்வித்து மகிழ்ந்தார்.

**“மண்ணிற் பிறந்தார் பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார் அடி யார்தமை அமுது செய்வித்தல்”**

என்பார் திருஞான சம்பந்தப் பெருமான்.

“தானத்தில் சிறந்தது அன்னதானம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அம்மையாரின் குடும்பம், சுவாமிகளின் திருவருளினால் பொருட் செல்வமும் நிரம்பப் பெற்று, அறப்பணிகள் பலவற்றில் தம்மை ஈடுபடுத்தி, மகிழ்ச்சியில் திழைக்கும் பெரும் பேற்றினைப் பெற்றது. பொன்னம்மா அம்மையாரின் மகன், கந்தையா செட்டியார், யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல வர்த்தகராகவும், ஆலை முதலாளியாகவும் விளங்கியவர். தாய் தந்தையர் வழிநின்று அறப்பணிகள் ஆற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சித்தர்களின் ஆசிகளும் வாழ்த்துக்களும், அவற்றைப் பெற்றவர்களையும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களையும் வாழ்விக்கும் வல்லமையுடையன.

கடையிற் சுவாமிகள், பெரியகடை வீதிகளில் சிற்சில சமயங்களில் விசித்திரமாகவும், விநோதமாகவும், வேடிக்கை மனிதராகவும் காட்சியளிக்கும் இயல்பினராகத் தோன்றுவார். பைத்தியம் பிடித்தவர்போல அங்குமிங்கும் ஓடுவார். உரத்துச் சிரிப்பார், சத்தமிடுவார், ஆடுவார், பாடுவார், முறைத்துப் பார்ப்பார், ஆகாயத்தை நோக்கியபடி நிற்பார். ஒருமுறை நகர் காவலர்கள், சுவாமிகளைப் பைத்தியம் என நினைத்து கைது செய்து, நீதிமன்ற ஆணைப்படி, பொலிஸ் நிலையத்தில் அறையொன்றில் அடைத்து வைத்தனர். மறுதினம், அவரைக் கொழும்பிலுள்ள மனநோயாளர் மருத்துவ நிலையத்திற்குச் சிகிச்சைக்காகக் கொண்டு

செல்லத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அடுத்தநாள், அறையைத் திறந்து பார்த்தபோது அங்கு, சுவாமிகள் காணப்படவில்லை. நகர்க்காவலர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். தேடிச் சென்றபோது பெரியகடை வீதியில் வழமைபோல, சுவாமிகள் அங்குமிங்கும் நடமாடித் திரிவதைக் கண்டார்கள். எனினும், நகர்க்காவலர்கள் மீண்டும் சுவாமிகளைக் கைது செய்யத் துணியவில்லை. அவரின் மகத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்தவராய், அவரை அவர்பாட்டிற்குச் சுதந்திரமாக நடமாடித்திரிய விட்டு விட்டார்கள். அட்டமாசித்திகள் கைவரப் பெற்றவர் சித்தர்.

பேய் போல் திரிந்து பிணம் போல் கிடந்து இட்ட பிச்சை யெல்லாம்
நாய் போல் அருந்தி நரிபோலுழன்று நன்மங்கை யரைத்
தாய் போற் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்கும் தாழ்மை சொல்லிச்
சேய் போலிருப்பர் கண்டீர் உண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே

எனப் பட்டினத்தடிகள் துறவிலக்கணம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். ஞானம் தெளிந்தவர்கள் புறத்தோற்றம் பற்றிய அக்கறையற்றவர்கள் என்பது இப்பாடல் மூலம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் கரிசனை யெல்லாம் அகத்தோற்றம் பற்றியதேயாகும். கடையிற் சுவாமிகள், அவருடைய சீடர் செல்லப்பா சுவாமிகள் ஆகியோர் மேலே கூறப்பட்ட துறவிலக்கணத்திற்கு ஏற்ப, இலக்கியமாக வாழ்ந்து இதற்குச் சான்று பகர்ந்துள்ளனர்.

ஞானந்தெளிந்து, ஞானமுதிர்ச்சி பெற்ற கடையிற் சுவாமிகள், பெரியகடைப் பகுதியிலுள்ள ஒரு பெரிய மரத்தின் கீழ் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஒரு பைத்தியம் என்றனர் பலர். அவரை ஒரு கைராசிக்காரர் என்று பொருள்களைக் கொடுத்துத் தம் வர்த்தகத்தைப் பெருக்கி இலாபமடைந்து, அவரின் அடுத்த வருகையை எதிர்பார்த்து இருந்தனர் பெரியகடை வர்த்தகர்கள். தங்கள் நோய்களை, பணமுடைகளை, பிணக்குகளை, பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகச் சுவாமிகளைத் தேடி நாடியது இன்னொரு கூட்டத்தினர். யார் எவற்றைக் கொடுத்தாலும், கொடுத்தவர்களின் அன்பினை மதித்து, பெற்றுக் கொண்டு, பின் அப்பொருள்களையெல்லாம், சுவாமிகள் தம்முடைய அன்பர்களுக்கும், ஏனையோர்களுக்கும் அவரவர் தேவைகளை அறிந்து கொடுத்து விடுவார். சுவாமிகள் தமக்கென எப்பொருளையும் வைத்துக் கொள்ளாத துறவு வைராக்கியம் கொண்ட தூயவர். இந்தத் தூய மகாஞானியை உள்ளபடி உணர்ந்தவர், அவரின் சீடரான செல்லப்பா சுவாமிகள். அவரையும், “விசர்ச் செல்லப்பா” என்றே உலகம் அழைத்தது. உண்மையைப் பொய் எனவும், பொய்யை உண்மையெனவும் அடித்துக் கூறுவதுதான் கலிகாலத்து உலகோரின் கோலமாகவும், அதேவேளை கேவலமாகவும் அமைந்துவிட்டமை நோக்கற்பாலது. செல்லப்பா சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்தான் யாழ்ப்பாணத்து சிவயோக சுவாமிகள்.

கடையிற் சுவாமிகள், அவரது சீடர் செல்லப்பா சுவாமிகள் இருவரும் உள்ளத்தால் உலகத் துறவு பூண்டவர்கள். உலக பந்த பாசங்களைப் பற்றுக்களை அறவே துறந்தவர்கள். அதனால், அவர்கள் போக்கு, உடை, பாவனைகளில் வெளியுலகத்

தவர்க்கு விசரர்கள் போன்றும், ஆன்மீக நாட்டமுடையோர்க்கு மகா ஞானிகளாகவும் காட்சியளித்தனர்.

உருவுகண்டு எள்ளமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு அச்சாணி அன்னார் உடைத்து

என்கிறார் திருவள்ளுவர். ஒருவரின் வெளித்தோற்றத்தை வைத்து அவர்பற்றிய மதிப்பீடு செய்தல், சரியான முடிவைத் தரமாட்டாது என்பது உணர்த்தற்பாலது.

வெளிப்பகட்டுக்கள் நிறைந்த ஆடம்பரவாழ்வு ஆன்மீக வாழ்வுக்கு ஒத்து வராது. அது தவறான திசைக்குத் திருப்பி விடும் என்பதை உணர்ந்தவர்கள் சித்தர்கள். அகக்கண் என்பது ஞானக் கண். ஞானக் கண்ணினால் திறந்து பார்க்க முடிந்தவர்களே சித்தர் புருஷர்கள், ஞானிகள் ஆவர். அத்தகையமையுடையோரையே வள்ளுவர், கண்ணுடையர் என்பர். ஏனையோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் என்று இழிவாகப் பேசுவார். மனத்தூய்மையுடையவர்கள் சித்தர்கள். அதனால் மனத்தில் என்றும் ஆனந்தம் நிறைந்தவர்கள். மனிதர்களோ மனங்களில் அழுக்கு மூட்டைகளை அடுக்கி வைத்திருப்பவர்கள். புறத்தே தூயவர் போலப் பாசாங்கு செய்பவர்கள். உண்மையில் அவர்கள் சதானேரமும் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டும் கவலையுடனும் காணப்படுவார்கள்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க!

ஸ்ரீஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்யந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்
தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம்

கடவுளை நமது ஊனக் கண்ணால் காணமுடியுமா? முடியாது. பின்னர், “கண்ணால் யானும் கண்டேன்” என்கிறாரே மணிவாசகர் என்றால் அவர் கண்டது உண்மை. அவரது கண் ஞானக்கண்.

ஞானக்கண் என்பது அருட்கண் எனப்படும். அறிவு வடிவாகிய ஆண்டவனை அவனது அருள் வடிவாகிய கண்ணால்தான் காண இயலும். அருட்கண் என்றால் என்ன? எது செய்தாலும், எதைப் பேசினாலும், கடவுள் சிந்தனையுடன் அவன் உள்ளிருந்து உணர்த்தும் வழி செயல்படுவதே அருட்கண் எனப்பெறும்.

“அவ்வருட் கண்ணால் எதையும் பார் என்றான். அதை அறியாதே சுட்டி என் அறிவாலே பார்த்தேன். இதனால் விளைந்தது என்ன? இருள்தான் தெரிந்தது. என்னையும் கண்டி லேன்” என்கிறார் தாயுமானார். அப்பாடல் காண்க:

அருளால் எவையும்பார் என்றான் அதை
 அறியாதே சுட்டி என்னறிவாலே பார்த்தேன்
 இருளானபொருள் கண்டதல்லால் கண்ட
 என்னையும் கண்டிலேன் என்னேடி தோழி.

தருமை ஆதீன முதற்குரவர் குருஞானசம்பந்தருக்கு அவர்தம் ஆசாரியர் கமலை
 ஞானப்பிரகாசர் காட்டிய அருட்பார்வை பற்றியும் காணலாம்.

ஏதேது செய்திடினும் ஏதேது பேசினும்
 ஏதேது சிந்தித் திருந்திடினும் - மாதேவன்
 காட்டிடுவ தானஅருட் கண்ணைவிட்டு நீங்காது
 நாட்டம் அதுவாய் நட.

என்பது கமலை ஞானப்பிரகாசரின் உபதேசம். இவ்வுபதேசத்தைச் சிறிதும்
 தவறாது கடைப்பிடித்தார் நமது குருநாதர் குருஞானசம்பந்தர். அவர் அநுபவம் ஒரு
 பாடலாக வெளிவந்தது. அப்பாடல் காண்க:

ஏதேது செய்தாலும் ஏதேது சொன்னாலும்
 ஏதேது சிந்தித் திருந்தாலும் - மாதேவா
 நின்செயலே என்று நின தருளாலே உணர்நின்
 என்செயலே காண்கி லேனே.

பெருமான் திருமேனியும் நம்மேனி போன்ற பஞ்சபூதச் சேர்க்கையால்
 ஆனதல்ல. அஃது அருட்திருமேனி. மாயா சம்பந்தம் இல்லாதது.

எனவேதான் திருஞானசம்பந்தருக்குத் தமது அருட்திருமேனியை உமையொரு
 பாகனாகக் காட்டினார். அக்காட்சியைத் “தோடுடைய செவியன்” என்ற சொல்
 ஓவியத்தால் காட்டினார் ஞானசம்பந்தர். அக்காட்சியை அருகில் இருந்த சம்பந்தரின்
 தந்தை சிவபாதவிருதயர் கண்டாரில்லை. ஞானக்கண், திருவருட்கண் அவருக்குக்
 கிடைத்திலதே, என் செய்யலாம்.

இதைத்தான் பெருமான் அருள் பெற்ற மணிவாசகர் அருட் கண்ணால் அருட்
 திருமேனியைக் கண்டேன் என்றருளினார்.

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
 நிலவு லாலிய நீர்மலி வேணியன்
 அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
 மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்! (பெரிய புராணம்)

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் சைவசமயத்தின் பங்கு

முனைவர் தா.ஈசுவரய்யிள்ளை, தஞ்சாவூர்

சமுதாயம் சீராகச் செயல்படவும் சமுதாயத்தின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப் படவும் சமுதாயத்தில் பல்வேறு அமைப்புக்கள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வமைப்புக்களில் ஒன்றாகச் சமயம் திகழ்கின்றது. எந்த ஓர் அமைப்பும் மக்களோடு மக்களாக ஒன்றிச் செயல்பட்டால்தான் அது சமுதாயத்தில் நிலைத்து நிற்க முடியும். இவ்வகையில் சமயம் என்ற அமைப்பும் சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற மக்களை இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தி, இறையருளைப் பெற வழிகாட்டுவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது சமுதாய உறுப்பினர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, சமுதாயத்திற்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில் செயலாற்றப் பாடுபடவும் செய்கின்றது. சைவ சமயமும் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்கும், சமுதாய மக்களின் உயர் வாழ்க்கை நிலைக்கும் வழிவகுக்கும் பல்வேறு கருத்துக்களையும் அறிவுரைகளையும் வழங்குமாற்றை அறியமுடிகின்றது. இவ்வகையில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் சைவசமயத்தின் பங்களிப்பைப் பற்றிச் சிறிது காணலாம்.

சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் தம்மைச் சுற்றியுள்ள, இயற்கைச் செல்வங்களாகிய நிலம், காற்று, நீர் ஆகியவற்றைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதன் மூலம் தம்மை நோய்நொடியின்றிப் பாதுகாத்துக் கொள்வதைச் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு எனக் கொள்ளலாம். இக்காலத்தில் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு இன்றியமையாததொரு சமூகக் கடமை என்ற நிலையில் அரசாலும், தொண்டு நிறுவனங்களாலும், சமுதாய நலம் விரும்பும் அமைப்புக்களாலும் பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சைவ சமயமும் இச்சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் தம் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளமை சுட்டுதற்குரியது ஆகும்.

மக்கள் உயிர் வாழ இன்றியமையாதது காற்று ஆகும். எனவே, இக்காற்றைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதன் மூலம் பல்வேறு நோய்களை ஒழிக்க முடியும். நோயினை உருவாக்கும் பல நுண்ணுயிர்கள் காற்றின் மூலமே பரவுகின்றன. தூய்மையான காற்றைத் தருவதில் மரங்கள் பெரும்பங்காற்றுகின்றன. மழையைப் பொழிந்து, நீர்வளத்தைப் பெருக்குவதிலும் மரங்களின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால்தான் இக்காலத்தில் சமூகக்காடு வளர்ப்புத்திட்டம், சாலையோரக் காடுவளர்ப்புத் திட்டம் முதலியன வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டுக்கொரு மரம் வளர்க்கும் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

சைவ சமயம் குறிப்பிடும் அடியார் கடமைகளில் இறைவனுக்கு மலரிட்டு வணங்கும் செயலும் ஒன்றாகும். “நகமெலாம் தேயக் கையால் நாண்மலர் தொழுது” என்ற அப்பர்பெருமான் வாக்கு இதற்குச் சான்றாகும். மலர்களைப் பெற மரங்களையும் செடிகளையும் வளர்க்க வேண்டும்.

“மரங்களேறி மலர் பறித்திட்டிலர்” என்ற அப்பர் தேவார அடி இதனைக் காட்டும். மலர்பறிப்பதற்காகச் சோலைகளை உருவாக்கியுள்ளமையைத் திருத்தலங்களின் வருணனைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. சான்றாக, “... விண்ணுறச் சோலையார்தரு திருத்தோணிபுரத்தவர்க்கே” என்ற அடிகளைக் கூறலாம். இவற்றால், சுற்றுப்புறக் காற்றைத் தூய்மை செய்யும் மரங்களை வளர்க்கும் பணியை மேற்கொள்ளச் சைவசமயம் வலியுறுத்துமாறு புலனாகின்றது.

சுற்றுப் புறம் பல்வேறு சூழல்களில் மாசுபடுத்துகின்றமையால் நோயை உருவாக்கும் நுண்ணுயிர்கள் உருவாகின்றன. இந்நுண்ணுயிர்களை மருத்துவக்குணம் உடைய புகையானது அழிக்கும் ஆற்றல் உடையது. சைவசமயம் அடியார் இறைவனுக்குச் செய்யும் பணிகளில் ஒன்றாகத் தூப தீபம் காட்டுதலைக் கூறுகின்றது.

“தூபமும் தீபமும் காட்டித் தொழுமவர்க்கு அருள்கள் செய்து”
 “தூம நல் அகிலும் காட்டித் தொழுது அடிவணங்குமினோ”

எனவரும் அடிகள் மணப்பொருட்களால் தூபம் காட்டுவதன் மூலம் சுற்றுப்புறத் தூய்மைக்கு வழிவகுக்கின்றமை புலனாகின்றது.

சுற்றுப்புறத்தைத் தூய்மை செய்யும் பணிகளில் அலகிட்டுப் பெருக்கி, மெழுகுதலும் அடங்கும். கோயில்கள் மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார, சமயச் செயல்பாடுகளின் இருப்பிடங்கள். ஒவ்வொரு ஊரும் கோயிலை மையமாகக் கொண்டே திகழ்கின்றது. கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது ஆன்றோர் அறிவுரை.

“நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீ வா
 நீத்தலும் பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை
 புனைந் தேத்திப் புகழ்ந்துபாடி”

“ஆப்பி நீரொடு அலகு கைக் கொண்டிலர்”

என்ற அப்பர்பெருமான் வாக்கு நிலத்தை ஆவின் சாணத்தால் மெழுக வேண்டும் என்றும், தரையைப் பெருக்கித் தூய்மையாக வைக்கவேண்டும் என்றும் வலியுறுத்து கின்றது. ஆவின் சாணம் கிருமிகளை அழிக்கும் ஆற்றலுடையது என்பது சுட்டுதற்குரியதாகும்.

காற்று, நிலம் போன்று நீரையும் தூய்மையுடன் காக்க வேண்டும். நீரின் மூலமும் நோய்க்கிருமிகள் பரவும். நீரை அசுத்தம் செய்தால் தூய்மை இழந்து சுற்றுப்புறம் சீர்கெட்டு விடும். எனவே, சைவ சமயம் நீரைப் புனித நீர் என்றும், அதில் நீராடினால் பாவம் அகலும் என்றும் அறிவுரை கூறுவதன் மூலம் நீர்த் தூய்மையை வலியுறுத்துகின்றது.

“கங்கை ஆடில் என் காவிரி ஆடில் என்
கொங்கு தண்குமரித் துறை ஆடில் என்
ஓங்கு மாகடல் ஓத நீர் ஆடில் என்
எங்கும் ஈசன் எனாதவர்க்கு இல்லையே”

என்ற அப்பர் தேவாரப்பாடல் நீரின் புனிதத்தன்மையைக் காட்டுகின்றது.

சமுதாயம் என்பது தனிமனிதர்களை உள்ளடக்கியது. தனிமனிதர்களின் செயல்பாடுகளும் ஒழுக்கக்கேடுகளும் சமுதாயத்தையும் சுற்றுச்சூழலையும் பாதிக்கும். எனவே, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் தனிமனிதர்களின் செயல்பாடுகளும் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. எனவே, சைவ சமயச் சான்றோர்கள் தனிமனிதர்களுக்கு அறிவுரைகள் கூறுவதன் மூலமும் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்கின்றனர்.

அதிகாலையில் எழுந்து பணிகளைத் தொடங்குவதன் மூலம் உடலும் உள்ளமும் மூளையும் சுறுசுறுப்படைவதோடு பல நோய்களைத் தடுக்க இயலும். இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டு,

“பெரும்புலர்காலை எழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்”

என்று அப்பர்பெருமான் சுட்டுகின்றார் எனக் கொள்ளலாம்.

உடலைத் தூய்மை செய்து, உடலிலுள்ள நோய்க்கிருமிகளை அகற்றும் பொருட்டு நீராடவேண்டும். அதுவும் மாசற்ற நீரில் நீராடவேண்டும். இதனையே,

“பெரும்புலர் காலை முழுகிப் பித்தர்க்குப் பத்தராகி”

என்ற அடி உணர்த்துகின்றது.

மக்கள் மானம் காப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் ஆடைகளும் தூய்மையுடையனவாக வேண்டும். ஆடைகளில் அழுக்கு நிறையுமாயின் பல நோயை உண்டாக்கும், நுண்ணுயிர்கள் தொற்றிக்கொண்டு நோய்களை ஏற்படுத்தும். இதனால், தனிமனிதனும் அவன் வாழும் சுற்றுப்புறம் சீர்கேடு உறும். எனவே அடியார் பண்புகளைக் கூறுமிடத்து அப்பர்பெருமான்,

“விடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற்பூசி
வெளுத்தமைந்த கீளொடு கோவணமும் தற்று”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். வெளுத்த ஆடையை அணியவேண்டும் என்பது இதனால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

சாம்பல் கிருமிகளை அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்கது. நோய்கள் அண்டாமல் காப்பது. இத்தகைய நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றல்மிக்க நீற்றைச் சைவ சமயம் திருநீறு என அடைகொடுத்துச் சிறப்பிக்கின்றது. திருநீற்றைக் கவசமாகக் காட்டுகின்றது.

“லிடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற் பூசி”

என அப்பர்பெருமானும்,

“பூசின்தன் திருநீறே நிறையப் பூசி”

என மணிவாசகரும் திருநீற்றைப் பூசுமாறு வலியுறுத்தி நோயின்றி வாழ வழி செய்கின்றனர்.

சமுதாயத்தில் பொருளாதார வளம் மிகுந்த, ஆண் ஆதிக்கம் மேம்பட்ட சில ஆடவர்கள் தம் பால் உணர்வுக்கு வடிகாலாகப் பிற பெண்களுடன் பாலுறவு கொள்ளும் நிலை உள்ளது. இவ்வொழுக்கக் கேட்டால் சமுதாயப் பண்பாடு பெருமை குன்றுவதுடன் பல பாலியல் நோய்களும் உருவாகின்றன. பாலியல் நோய்கள் பாதிக்கப்பட்டவரை மட்டுமன்றிச் சமுதாயத்தில் அவருடன் பழகுகின்ற, உறவு கொள்கின்ற பிறரையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்குகின்றன. இதனால், சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கும் நிலையும் உருவாகின்றது. எனவே, சைவ சமயம், காமம் மிகுதியால் தவறான பாலுணர்வைக் கண்டிக்கின்றது.

“கண்ட பேச்சினில் காளையர் தங்கள் பால்
மண்டி ஏச்சனும் மாதரைச் சாராதே”

என அப்பர்பெருமான் கண்டிக்கின்றார்.

மேற்கண்டவாறு சைவசமயம் பல்வேறு அறிவுரைகள் கூறுவதன் மூலமும், கண்டனக்குரல்கள் எழுப்புவதன் மூலமும் தனிமனிதர்களை நல்வழிப்படுத்தி, நோயின்றி வாழ வழிவகுத்து, சுற்றுப்புறத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வலியுறுத்தி, இன்றைய அறிவியில் அறிஞர்களால் வலியுறுத்தப்படும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்குத் தம் பங்களிப்பையும் மேற்கொள்கின்றமையை உணரலாம். சைவசமயம் அறிவியல் சார்ந்த சமயம் என்பதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஜீவகாருண்யம்

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமே சன்மார்க்கம். அந்த சன்மார்க்கமே கடவுள் வழிபாடு. ஜீவகாருண்யம் விளங்கும் போது அறிவும் அன்பும் உடனாக நின்று விளங்கும். இதனால் உபகார சக்தி விளங்கும். அதனால் இறையருள் தோன்றும் அன்னிய உயிர்களுக்கு இம்சை உண்டாக்காது நடத்தவே ஜீவகாருண்யம். அது ஜீவன்களுக்கு மற்ற ஜீவன்களிடத்தில் உண்டாகும் ஆன்மீக ஒருமைப்பாடு. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தால் கிட்டும் இன்பமே கடவுள் இன்பம்

(வள்ளலார் கிராமலிங்க அடிகள்)

சிவனே அருள்நகுலேஸ்வரனே!

சிவனே சிவனே நகுலேஸ் வரனே
சிந்தையி லுன்னை நினைந்தேனே
தவமே தவமென் றிருகரம் குவித்துன்
தாள்பணிந் தெழுந்தே அருள்சா!

உவகை தருமுன் புகழே பாடி
உன்னடி பணிந்தே னுமைநேசா
கவலைகள் நீங்கி களிப்புடன் வாழ
காரிய சித்திதந் தருள்சா!

அலைகட லருகினில் அமர்ந்தருள் புரியும்
ஆலமுண் டருளிய பெருமானே
ஆலமெ னத்தினம் வாட்டிடும் பிணிகளை
ஓட்டியே அருளும் உமைநேசா!

நிலையினில் உயர்சிவ லிங்கமது தனில்
ஆயிரம் திருமுகம் உடையோனே
அலையென வருதுயர் அகன்று விலகிட
அருள்முகம் காட்டும் இறையோனே!

மாசித் திங்கள் மகிமைகள் துலங்கிட
மண்ணில் ஒளியென எழுந்தோனே
ஆசிதந் தெம்மையும் ஆண்டரு ளீசா
அம்பிகை நகுலாம் பிகைநேசா!

ஓம்நம சிவாய சிவாய நமநகு
லேஸ்வர நாதனே அருள்சா
எம்துயர் வெல்லும் வழியது உன்னருள்
என்றே பணிந்தோம் அருள்சா!

மாதொரு பாகா மாமறைச் செல்வா
மறை புகழீசா எம்மீசா
வாதொரு வம்பு வழக்குகள் நீக்கி
வையத்தில் உன்னருள் காட்டுமையா!

வேதநா யகனே வேயுறு தோளி
பங்களே எமையா ஞுமைபாகா
வேதனை யாவும் மறைந்து னோட
வெற்றிந லம்தந் தருள்சா!

கங்கா தரசிவ சங்கர னேயுமை
பங்கனே எங்குறை தானோட
வெங்கரி யுரியை உடுத்தவ னேயருள்
எம்குறை நீக்கியே அருளுமையா!

- கவிஞர் சு. குகன்

சித்தர் பாடல்

வளைந்து வளைந்து நின்றாடு பாம்பே!

நாதர்முடி மேல்இருக்கும் நாக பாம்பே
நச்சுப்பையை வைத்திருக்கும் நல்ல பாம்பே
பாதலத்திற் குடிபுகும் பைகொள் பாம்பே
பாடிப்பாடி நின்று விளையாடு பாம்பே!

வளைபுகும் போதேதலை வாங்கும் பாம்பே
மண்டல மீட்டுடல்வளை வண்ணப் பாம்பே
தளைக்கஞ்சி நின்றிடும் சத்தியப் பாம்பே
தலையெடுத்தே நீ விளையாடு பாம்பே!

குற்றமற்ற சிவனுக்குக் குண்டலமானாய்
கூறுந் திருமாலினுக்குக் குடையுமானாய்
கற்றைக் குழல் பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாமல் உளங்களித்து ஆடுபாம்பே!

மண்டலத்தைத் தாங்குமிக வல்லமை கொண்டாய்
மாயனுக்குப் படுக்கைக்கு வண்ணப் பாயுமானாய்
கண்டபடை நடுங்கிடக் காட்சியும் பெற்றாய்
கண்ணே செவியாகக் கொண்டாய் ஆடுபாம்பே!

சந்திரனைச் சூரியனைத் தாவித் தீண்டினாய்
சங்கரனுக்கு ஆபரணம் தானும் ஆகினாய்
மந்திரத்துக் கடங்கியே மண்டலமீட்டாய்
வளைந்து வளைந்து நின்றாடு பாம்பே!

- பாம்பாட்டிச் சித்தர்

சிறப்புமிக்க பக்தியுணர்வு

புலவர் ந.ரா. முருகவேள்

மனித வாழ்க்கை, உணர்வுகளாலும் எண்ணங்களாலும் உருவாகின்றது. மனிதன், பலவகை உணர்வுகளின் நிலைக்களனாக விளங்குகின்றான். மனிதனுக்குரிய உணர்வுகள் நனிமிகப் பல. அவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் தலைசிறந்த ஒன்றாய்த் திகழ்வது பக்தியுணர்வு.

வாழ்க்கையின் பல்வேறு வகையான துன்பங்கள், தொல்லைகள், குற்றங்குறைகள், நிலையில்லாத தன்மைகள், வியத்தகு நிகழ்ச்சிகள், எதிர்பாரா விளைவுகள், பற்பல மாறுதல்கள் ஆகியவற்றை எல்லாம் கூர்ந்து நோக்கி ஓர்ந்து உணருந்தோறும், நமக்கு தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்னும் உணர்வும், தெளிவும் ஏற்படாமல் இருத்தல் இயலாது.

இவ்வுலகில் உள்ள சூரியன், சந்திரன், பரந்த வானப் பெருவெளி, அங்கு ஒளிரும் எண்ணற்ற விண்மீன்கள், கடல்கள், மேகங்கள், ஓங்கி உயர்ந்த மலைகள், நெருப்பும் காற்றும் போன்ற முதற் பொருள்கள், மற்றும் எத்தனையோ சரம், அசரம் என்னும் இயங்கியல் நிலையியற் பொருள்கள் என்பனவற்றின் இயல்பை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால், கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்னும் உணர்வு நமக்குத் தெளிவாக உதிக்கும்.

உலகப் படைப்பும் இயற்கையும் எத்துணை வியக்கத்தக்கனவாக இருக்கின்றன. சூரியன் காலையிலும், சந்திரன் மாலையிலும், விண்மீன்கள் இரவிலும், தத்தம் ஒழுங்கு முறைகள் தவறாமல் ஒளிவீசிச் சுழன்று கொண்டு வருகின்றன. பரந்த பெருங்கடலில் நீரை முகந்து கொண்டு, பல இடங்கட்கும் பரவிச் சென்று, மேகங்கள் மழைபொழிந்து பயிர்களை வாழ்விக்கின்றன. கடல் தன் எல்லையிற் கடந்து பொங்கி விடாமல், ஒரு வரம்பிற்குள் அடங்கி நிற்கின்றது.

காலம் என்பது, பகலும் இரவுமாக மாறிமாறி வருவதுடன், இளவேனில், முதுவேனில், கார்காலம், குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம் எனப் பல்வேறு பருவங்களாகவும் அமைந்து, அவ்வக் காலங்களுக்கு ஏற்ற செடிகொடி வகைகளை வளர்த்தும், நிகழ்ச்சிகளைத் தோற்றுவித்தும், காய் கனி பயிர்வகைகளை அளித்தும், உதவிபுரிந்து வருகின்றது.

பாம்பு முதலிய நச்சு உயிர்கள், மந்திரம் முதலியவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்டு வசமாகின்றன. உயிர்க்கூட்டங்கள் தம்முடைய இனவளர்ச்சியுற்றுப் பெருகி, வழி வழியே தம் பண்புகள் மாறாமல் விளங்கி வருகின்றன. இங்ஙனமே மரஞ்செடி கொடி இனவகைகளில் ஒவ்வொன்றும் தமக்கென ஒவ்வொரு தனித்தனி அமைப்பும் பண்பும் பயனும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

மக்களில் சிலர், குருடு, செவிடு, ஊமை, முடம் முதலிய குறைபாடுகள் உடையவர்களாக உள்ளனர். ஒருசிலர் காண்பதற்கே அருவருப்பை விளைவிக்கும் குருபிகளாகவும் உள்ளனர். வேறு சிலர் பெருஞ் செல்வராக விளங்குகின்றனர். ஒருசிலர் வறுமையிலேயே வாடி வதங்குகின்றனர். ஒருசிலர் பேரறிஞர்களாகத் திகழ்கின்றனர். மற்றும் சிலரோ, அறியாமையிற் கிடந்துழன்று அழிகின்றனர். சிலர் நல்லொழுக்கம் தலைநிற்கின்றனர். பிற சிலரோ தீயொழுக்கம் கன்றிப் பெரிதும் திரிதந்து உழன்று அலைகின்றனர்.

இப்பரந்த உலகத்தை இனிது நோக்கி ஊன்றியுணருந்தோறும், இதனைப் படைத்த கடவுள் ஒருவர் உண்டு என நம்புவது நம்மனோர் அறிவிற்குப் பொருந்துவதே யாகும். அக்கடவுட் பொருளே, நமக்கு உடல், கருவி, உலகம், நுகர்ச்சிகள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து, நம்முடைய நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்ப, இன்ப துன்பங்களை நல்கி, நம்மைக் காத்து ஆட்கொண்டு வருகின்றது. இவ்வுண்மையினை உணர்ந்து நம்பி, நல்லொழுக்கம் கடைப்பிடித்து, நல்லவர்களாக வாழ்வதற்குரிய உணர்வே பத்தியுணர்வு எனச் சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

இத்தகைய பத்தியுணர்வினால் நமக்கு நம் உலகியல் வாழ்வில் மிகச் சிறந்த நன்மைகள் ஏற்படும் என்பது திண்ணம். உலகெங்குமுள்ள பல்வேறு சமய மக்களும் போற்றுகின்ற நிலையில் விளங்கிவரும் பக்திநெறிச் சான்றோர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் பலவும், இவ்வுண்மைக்குச் சான்று பகரும்.

தேசியக் கவிஞர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களும், தமது கவிதை ஒன்றில், பத்தியுணர்வு அல்லது பண்பினால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் பலவற்றையும், ஒருங்கினிது தொகுத்து உணர்த்தியிருத்தல் காணலாம்.

பக்தியினாலே - இந்தப் பாரீனில் மேன்மைகள் கேளட!
 சித்தம் தெனியும்! - இங்குச் செய்கை அனைத்திலும் செய்மை பிறந்திடும்!
 வித்தைகள் சேரும்! - நல்ல வீரர் உறவு கிடைக்கும்! மனத்திடை
 தத்துவம் உண்டாம்! - நெஞ்சிற் சஞ்சலம் நீங்கி உறுதி விளங்கிடும்!

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
 பவமதனை அரமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
 உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
 தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்”

“இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகிறார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
 அறவா நீ ஆடும்போது அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.”

(சேக்கிழார் பெருமான்)

எண்ணங்கள் எழுச்சிபெற வழிவகைகள்

கமலாதேவி செல்லத்துரை (சிவ்யுமி முதியோர் இல்லை, சுழியரம்)

புவனியில் பிறப்பதையே பெறும் பேறாக விண்ணோர்கள் பகர்ந்துள்ளார்கள். அப்படியே எல்லாப் பிறப்பிலும் பெருமைவாய்ந்த மனிதப்பிறப்பைப் பெற்றவர்கள் முறையான வகிபாகம் மேற்கொள்வதற்கு எண்ணங்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

மனிதனுக்கு எண்ணங்கள் முக்கியமானவை. ஏனென்றால் அவையே செயல்பாடுகளுக்குத் தூண்டுதலாக அமைகின்றன. இந்த உலகிலே நாம் மகிழ்வதும், துன்புறுவதும் எல்லாம் நாம் ஆற்றிய வினைகளின் பயனே ஆகும்.

எண்ணங்கள் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்தவை. அவை மனிதனின் மரணத்தையும் கடந்து அப்பால் வேறொரு வாழ்க்கைக்கும் கடத்திச் செல்லப்படுவன. அதனால் நாம் தீய எண்ணங்களையெல்லாம் எமது சிந்தையில் இருந்து அகற்றி விட வேண்டும் என்பது முக்கியமானது.

தீய எண்ணங்கள் மனிதனைப் பிரித்து வைத்து மனிதனில் உள்ள பொதுவான தெய்வீகத் தன்மையை மறக்க வைக்கின்றன. மனிதன் சிந்தனையில் எழும் தீய எண்ணங்களைக் கடந்து வென்று அத்தகைய தீய எண்ணங்களால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள் உண்டாக்கும் ஆபத்துக்களினின்றும் தன்னைப் பாதுகாப்பதற்காக கடிவாளவாரைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் எமது எண்ணங்களை (சங்கற்பங்களை) சரியான முறையில் மட்டுப்படுத்த வேண்டும். எண்ணங்கள் எழுந்ததுமே அவற்றைச் செயல்படுத்த முயற்சிக்கக் கூடாது. எண்ணங்களைப் புத்தியிடம் மீளாய்வு செய்வதற்காக விடவேண்டும். அதன் பின்னரே அதன் சரியான தீர்மானத்தை ஏற்றல் வேண்டும். இதற்குப் பின்னரே எண்ணத்தைச் செயல்படுத்த முயல வேண்டும்.

நல்ல தீர்மானத்தின் பின் எடுக்கப்படும் செயல்தான் நிம்மதியைத் தரவல்லது. இதனால்தான் “அவசரம் அழிவைத் தரும். அழிவு அல்லலைத் தரும். ஆகவே எதற்கும் அவசரப்பட்டாதீர்கள்” என்ற வாக்கு எழுந்தது.

“மனோ மூலம் இதம் ஜெகத்” என வேதம் கூறுகின்றது.

எண்ணங்களின் தொகுப்பே சிந்தையாகும். உலகின் சமாதானம் தனிப்பட்டவரது சரியான எண்ணத்தில் ஆரம்பித்து படிப்படியாக அகன்று பரந்து குடும்பத்திலிருந்து கிராமத்திற்கும், அங்கிருந்து நாடு மற்றும் உலகம் அனைத்திற்கும் விரிவடைகின்றது என்பது இதன் பொருள்

நல்ல எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதற்கு நாம் ஆத்மீகவழியைப் பின்பற்றல் வேண்டும். ஆத்மீகப் பாதையின் ஆரம்பம் சற்சங்கமாகும். பக்தர்களின் கூட்டம் தீய

அல்லது கெட்ட கூட்டத்தை மிகவும் கவனத்துடன் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எண்ணங்கள் தொற்றுத் தன்மை உடையன. இதனால்தான் “உனது கூட்டத்தைக் கூறு. நீ எப்படிப்பட்டவன் என்று நான் கூறுவேன்” என்ற பேச்சு மொழி வந்தது. ஸ்ரீ சங்கரர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “அறிவுடையோரது சேர்க்கை பற்றற்ற நிலையைத் தரும். பற்றற்ற நிலையானது மாயையினது அழிவிற்கு இட்டுச் செல்லும். மாயையின் அழிவு நிலை தளம்பாத ஞானத்தைப் பெற்றுத்தரும். நிலை தளம்பாத ஞானம் ஜீவமுக்தியைத் தரும். அதாவது, உயிருள்ளபோதே வீடு பேற்றைப் பெறுதலாகும்.

மனம் அமைதி அடைவதற்கு நாம் இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைவதன் மூலம் பெறமுடியும். நாம் அனைத்து உடமைகளையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டால் இறைவன் எமக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்வார் என்று மூடத்தனமாக எண்ணிக் கொண்டு சகல செயற்பாடுகளையும் கைவிட்டு இருப்பது இறைவனிடம் சரணாகதி அடைதலாகாது. இது வெறும் சோம்பலாகும்.

கடவுள் எமக்கு வழங்கியுள்ள பலவகைப்பட்ட ஆற்றல்கள் எமக்கென வழங்கப்பட்ட கடமைகளைச் செய்வதற்கு வழங்கப்பட்ட சக்தி. இவற்றினை உபயோகித்தலே சரணாகதியின் சரியான முறையாகும். இதேவேளை எமது செயல்கள் அனைத்தையும் இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்தல், அவற்றை நானே செய்தேன் என எண்ணாதிருத்தல், எமது செயல்களுக்குப் பலனை எதிர்பார்த்து நில்லாது இருப்பது தான் சரணாகதி.

மனதில் நல்ல எண்ணங்கள் எமது வாழ்வில் நிறைவை ஏற்படுத்தும். ஆனால் தீயவை எம்மை மிருகங்களது நிலைக்குத் தள்ளிவிடும். துர்நாற்றத்தை நாம் சந்தனக் குச்சி மற்றும் வாசனைத் திரவியங்கள் உபயோகித்து நீக்குவது போல தீய எண்ணங்களுக்குப் பதிலாக நல்லனவற்றை எண்ணி நிற்க வேண்டும். மனிதன் திரிகரண சுத்தியுடன் வாழ்ந்தால், எமது மனதில் உண்மையான, உத்தமமான எண்ணங்கள் பகுத்தறிவால் வகுக்கப்படுகின்றன. சிந்தையானது நிலையற்ற நிலைமைக்குப் போகாமல் இருப்பதற்குப் பிரணாயாமம் போன்ற பயிற்சிகளால் ஒருமுகப்படுத்தி தெளிவான சிந்தனையும் செயற்திறனும் உண்டுபண்ண வேண்டும். “உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும். தெய்வம் உண்மையென்று தானறிதல் வேண்டும். வைரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும். இது வாழும் முறைமையடி பாப்பா” என்ற மகாகவி பாரதியாரின் பாடலை மனதில் இருத்திச் செயற்பட வேண்டும்.

ஏற்றமிகு சமுதாயத்தில் எழுச்சிதனைப் பெற வேண்டும். தயவு தாட்சணியம் கொண்ட பணிவு மனப்பான்மை வேண்டும். எப்பொழுதும் இன்முகம் காட்டி இன் சொல் பேச வேண்டும். பழகும் விதத்தில் பொலியும் பசுமை வேண்டும். பொறுமை எனப் போற்றும் புண்ணியப்பேறு கொண்ட உணர்வு வேண்டும். எல்லா உயிர்களையும் நேசிக்க வேண்டும். ஆசை, கோபம் என்பனவற்றை அறவே ஒழித்தல் வேண்டும்.

மூத்தோரை பெரும் பணிவுடன் கனம் பண்ண வேண்டும். உண்மையே பேசி நல்லதையே செய்ய வேண்டும். “உள்ளதைச் சொல்லி நன்மையைச் செய்தால் உலகம்

உன்னிடம் மயங்கும், நிலை உயரும் போது பணிவு கொண்டால் உயிர்கள் உன்னை வணங்கும்” என்ற பாடல் வரிகள் அர்த்தம் கொண்டவை.

எமது சிந்தையிலே புனிதமான எண்ணங்களை விதைத்து அவற்றைப் பயிராக்கி விருத்தி செய்வதனால் எமது வாழ்க்கையைப் பரிசுத்தப்படுத்தலாம். எமது வாழ்க்கையைப் பரிசுத்தப்படுத்தி இலட்சிய புருஷர்களாக இருந்து காட்டினால் மற்றவர்களும் எம்மை எடுத்துக் காட்டாக ஏற்றுப் பின்பற்றி எம்மிடம் பயனைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

பெற்றோர் வழிகாட்டலில் பிள்ளைகள் பெரும்பாலும் சிந்தனையை வளர்க்கின்றார்கள். விபரம் தெரிந்த காலத்தில் ‘இளமையில் கல்’ என்ற வாக்கிற்கமைய சிறிய பராயத்தில் சிந்தையைச் சிறப்பாக ஒழுங்கமைக்க அறநூல்கள் கூறும் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றி எண்ணங்களை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். தொடர்ந்து ஆன்மீக வழியைப் பின்பற்றுபவர்களின் வாழ்க்கை எழுச்சி பெறும். அவரவரின் முயற்சியால் சிறந்த வகிபாகம் அமையும்.

மனிதரின் மறுபிறப்பிற்கும் எண்ணங்கள் தொடரும். மனதில் ஆக்க பூர்வமானதை அசைபோட்டு பக்குவப்படுத்தி எமது இறுதி மூச்சை பரமபதம் அடைய வழிவகுக்க முயற்சி செய்தால் பரீட்சித்மகாராஜா போன்று நற்கதி கிடைக்கும். எல்லோரும் மனச்சுத்தியுடன் செயலாற்ற முயற்சிப்போமாக!

பக்தி நெறியின் சுவறுகள்

பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா

உருவவணக்கமும் ஓரிறைவாதமும் பக்தி நெறியின் இருபிரதான கூறுகளாகும். ஆள்நிலைப்பட்ட இறைவனுடன் பக்தன் கொண்டுள்ள தொடர்பே பக்தியானால், அப்பக்தி எப்பொழுதும் தனியொரு தெய்வத்தின் மீதான பக்தியாகவே இருக்கும். இது பக்திக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளிலொன்று. “முத்திறத்தார் ஈசன் முதற்றிறத்தைப் பாடியவர் என்று கல்வெட்டு புகழ்ந்து பேசும் மூவர்கள் சிவபெருமானையன்றி மற்றொரு தெய்வத்தை மறந்தும் தொழாதவர்” என்ற குறிப்பு இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது. தனியொரு தெய்வம் என்ற ஓரிறைவாதச் சிந்தனை குறிப்பாக, மத்திய, பிற்கால உபநிடதங்களிலேயே தோற்றம் பெறுகிறது. சுவேதாஸ்வர உபநிடதத்தில் ருத்திரசிவன் தனிப்பெரும் தெய்வமாகவும், தியானம், துறவறம் போன்ற வழிமுறைகளினால் தன்னை வழிபடுபவர்களை உலக பந்தங்களிலிருந்து விடுதலையளிப்பவனாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றான். ஆனால் உலக நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திற்கும் இறைவனின் சித்தமே ஏதுவாக விருக்கிறதென்ற பக்திநிலை வெளிப்பாடு பிற்கால நூல்களிலேயே காணப்படுகிறது. குறிப்பாக புராணங்களில் இத்தகைய சிந்தனைப் போக்கு மேலோங்கி யுள்ளது. இறைவனது அனுக்கிரகத்தைப் பெறுவதற்கு அவனது சித்தத்தைத் தன்பால் ஈர்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சைவமரபில் பலவிதமான வழிபாட்டு முறைகளிற்கு

வித்திட்டது. குறிப்பாக தாந்திரிக வழிபாடு மேலோங்கியது, காளா முகம், கபாலிகம் ஆகிய சைவசமயப் பிரிவுகள் எழுச்சியுற்றன. இவர்களது தாந்திரிக பக்திநெறி பல சந்தர்ப்பங்களில் சமூக - ஒழுக்க நியமங்களை மீறிச் சென்றமையால் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கிழந்து, வரலாற்றிலிருந்து மறைந்துவிடவும் ஏதுவாயிற்று.

பக்தி நெறியை இலகுபடுத்துவதே உருவ வணக்கத்தின் பிரதான நோக்கமாகும். உருவ வணக்கத்தின் மூலமே உண்மையான ஞானம் கிடைக்குமென சிவமகாபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. எல்லையற்ற ஆற்றலுடைய சிவனை திட்டவட்டமான பௌதீக உருவம் எதிலும் உள்ளடக்கிவிட முடியாதென வாதிடப்படுகிறது. இதனால் அருவருவத் திருமேனியாகிய லிங்கமே உருவக் குறியீடாக ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருந்தது. லிங்க வழிபாடு மிகத் தொன்மையானது. ரிக்வேதக் குறிப்புகளின்படி லிங்க வணக்கம் ஆரியரல்லாதாருக்குரியது. காலப்போக்கில் லிங்கம் வேதகால ருத்திரனுடன் இணைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். 'சுந்தர லிங்கத்துறை சிவன் வெளிவந்தான்' என்ற கடம்பவன புராணக் கூற்றும் இக்கருத்திற்கு அணி செய்யும். கிறிஸ்து சகாப்த காலத்திற்குரிய குடிமல்லத்து லிங்கத்தை மேற்படி முடிவிற்குச் சான்றாகத் தரலாம். லிங்கத்தின் தண்டில் சிவனது உருவம் கடையப்பட்டுள்ளது. இதுவே காலத்தால் முந்திய இந்து சிற்பமாகும். ஒப்பீட்டளவில் லிங்கவழிபாடு பிந்திய காலத்திற் குரியதொரு வளர்ச்சியாகவே தென்னிந்தியாவிற்கு காணப்படுகிறது.

சிவவழிபாட்டிற்கு லிங்கம் மிகப் பொருத்தமான குறியீடு என்ற கருத்து கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பதாகவே தமிழ்நாட்டிற் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென ஸ்ரெயின் அபிப்பிராயப்படுகிறார். இக்காலத்தின் பின்னரேயே பொதுவழிபாட்டுத் தலங்களில் லிங்கமும் இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். தென்னிந்தியாவில் பிரபல்யமாயிருந்த பால்வழிபாடு (Sex cult) லிங்கவழிபாடாக வைதீக நெறியுடன் கலப்புறுவதற்குச் சங்கராச்சாரியார் பெரும் பங்காற்றியுள்ளதாக தோமஸ் என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். தென்னிந்தியாவில் காணப்பட்ட நடுகல்வழிபாடு லிங்க வணக்கம் இங்கு பரவுவதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. இது பானர்ஜி என்பாரின் கருத்தாகும். இவ்விருவர்களினதும் அபிப்பிராயங்களை இணைத்து அதாவது பால் வழிபாடு, லிங்கவழிபாடு, தமிழ்நாட்டில் வழக்கிலிருந்த நடுகல்வழிபாடு என்பனவற்றை இணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் தஞ்சாவூரிலும், கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலுமுள்ள அரச வழிபாட்டுத் தலங்களாகிய சிவாலயங்கள் பற்றிய புரிந்துணர்வைப் பெறலாமென ஸ்ரெயின் வாதிடுகிறார். வெண்டி ஓ பிளைகட்டி (Wendy O' Flaherty) என்பாரின் அபிப்பிராயப்படி துறவு, காமக்களிப்பு என்ற இரு எண்ணக் கருக்களின் உருவச்சுட்டியாக லிங்கம் விளங்குகிறது. வேதமரபு சாராத லிங்கமும் வேதத்து ருத்திரனும் புராண காலத்தில் சிவனாகப் பரிணமித்து மானிட வடிவத்தையும் மனைவி, பிள்ளைகள் அடங்கியதொரு குடும்பத்தையும் பெறுகிறார்.

(நன்றி : சைவ சித்தாந்தம் - மறுபார்வை)

காலை நேரமும் கடவுள் வழிபாடும்

பண்டிதர் வான். கிருஷ்ணாயிள்ளை

எங்கும் எக்காலத்தும் ஒரே தன்மயனாய் இருக்கும் ஆண்டவனைப் பல விகற்பத்தோடு கூடியுள்ள மாந்தரினமெல்லாம் தத்தம் மதக் கோட்பாட்டிற்கேற்ப தொழுதுருகின்றது. பாலில் வெண்ணெய் எக்காலத்திருந்தாலும் அதைக் காலை நேரத்திற் கடைந்தெடுத்தல் மிக இலகுவாகவும் நயந்தருவதுமாகவும் இருக்கிறது. துயின்று கருவி கரணங்கள் இளைப்பாறி புத்துயிரொடும் புதுயௌவனத்தொடும் மனிதன் தொழில்பட ஆயத்தமாக இருக்கும் வைகறை மனத்திற்கு மட்டற்ற மகிழ்வு தரும் தொழுகை நேரமாம்.

காலை நேரத்தில் நீல விசும்புதருந் தோற்றத்தில் ஒரு தெய்வீக அமைதி நிலவுகின்றதல்லவா? வானப் பரப்பிலே சிதர்ந்து கிடப்பன போலத் தோற்றும் நாளும் கோளும் முகிலினமும் மறைந்தொழியும் வைகறையை நம் தமிழ்நாட்டுக் கவியொருவர் தூசெலாம் துடைத்து தூய நீரால் கழுவி தூய்மை ததும்ப புனிதப்படுத்திய காலை நேரமாமென “வன் கண் கழீஇய வைகறை யாமம்” என்று பரிசுத்தம் பரிமளிக்கப் புகன்றார். கழுவித் தூயதாக்கிய இடத்தில் நாம் நிற்கும் போது எம் மன மாசும் கழுவப்பட்டு அகலுகிறதல்லவா? ஆகவே எக்காலத்திலும் பார்க்க அத்தகைய காலைநேரம் கடவுளைத் தொழ ஆன்மாவிற்கு தானே விழை வெழுப்பு நேரமல்லவா? மனிதனேயன்றி புள்ளும் விலங்கும் மகிழும் நேரமல்லவா? இத்தகைய நேரத்தில் நித்திய கடன் முடித்து கோவில் வாயிலை நண்ணிய வண்ண மணிவாசகனார் “கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி குருகுகள் இயம்பின இயம்பின இயம்பின சங்கம் ஒவின தாரகை ஒளி யொளி யுதத்து ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்கு தேவநற் செறி கழற்றாளினை காட்டாய்” என மாந்தருள்ளம் தானாகவே பரமனடியை நண்ணுற அவாவும் விரும்பினை நன்கு காட்டுகிறார்.

ஆண்டாளுடையதிருப்பாவையிலும் இத்தகைய தெள்ளிய நேரம் சிறப்புற எடுத்து காட்டப்பெற்று கோவிந்தனை அடியார் காண விழைந்து விடுக்கும் விண்ணப்பம் நம் செவிகளில் கேட்கிறது. தான் துயிலுணர்ந்து மகன் ஆண்டவனும் துயிலுணர்ந்து அடியார்க்கருள் செய வேணவாக் கொண்டு நிற்பதாக புள்ளியெழுச்சிப் பாடல்கள் மொழிவதை நினைக்கும்போது வைகறையினும் பார்க்க இறைவனை ஆன்மா உருகியிறைஞ்சக் கூடிய சிறந்த நேரம் பிறிதின்மை தெளியப்படும். புராணங்களிலும் காப்பியங்களிலும் புலவர்கள் காலை நேரத்திற்கென வந்துனை வாடாப் பாடல்மலர்களை அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கின்றனர்.

சேக்கிழார் பெருமான் காட்டும் பெரிய புராணப் பகுதியாகிய முருகநாயனார் புராணம் காலையின் எக்களிப்பினை மனங்கவர் மாண்புடன் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மடமென் சாரிகையின் (மைனாப்புள்ளின்) மணிவாயும் பதிகம் பொழியுமாம். வண்டுபாட பூக்கள் நீர் வெளிப்படுத்த அடியார் சுந்தர முகமும் துளித்த கண்ணீர்

அரும்புமாம். மலர்கள் ஆண்டவன் திருவடியையும் திருமுடியையும் ஒரு சேர அடையும் விருப்பால் “நகைக்கும் பதத்தின்” மிளிர்வதாக நயந்தரு சொற்றொடர் அமைக்கின்றார் சேக்கிழார் நாயனார்.

ஆண்டவனுக்கு தாம் அழகுடைப் பொருள்களாக அர்ப்பணஞ் செய்யப்படப் போவதை நினைக்க மலர்களே புன்முறுவல் செய்வன போலச் சிறிது முறுக்கவிழ்கின்றன. பள்ளியெழுச்சி வணக்கப்பயனை முருக நாயனார் புராணம் முழுச்சிறப்புடன் காட்டுகிறது. குமுத வாவியில் குளிர்மதிக் கதிர் அணையும் மாலைப் பொழுதினும் வடித்தெடுத்தாற் போன்ற தெளிந்த நீரில் படிந்து அங்கு மலரும் செங்கழு நீரின் மணங்கவர்ந்து தென்றல் வெறிமிகுதியால் அசை நடையுடன் முற்றங்கள் தோறும் உலாவும் காலை நேரம் பாலர் உளம் போல் தெளிந்திருத்தலால் பரமனைப் போற்றவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் இணக்கம் தரும் நேரமாம்.

(நன்றி : செந்தமிழ்மணியின் கட்டுரைகள்)

சிறுவர் விருந்து

சிவபெருமான் விறகு விற்றமை

சைவப் பெரியார் சு. சிவயாதகந்தரம்

முன்னொரு காலத்தில் மதுரையில் வரகுண பாண்டியன் என்னும் ஓர் அரசன் இருந்தான். ஒருநாள் அவனுடைய மாளிகைக்கு ஒரு சங்கீத வித்துவான் வந்தான். அவனுடைய பெயர் ஏமநாதன். அவன் அநேக பாட்டுக்களை வீணை முதலிய வாத்தியங்களோடு அரசனுக்கு முன்பாகப் பாடினான். அரசன் அவைகளை அதிகமாக மெச்சி அவனுக்கு அநேக உபகாரங்களைக் கொடுத்தான்.

அவ்வூரிலே பத்திரன் என்னும் ஒரு சங்கீத வித்துவான் அரசனிடம் இருந்தான். அரசன் பத்திரனுடைய சாமர்த்தியத்தை அறிய விரும்பி அவனைத் தன்னிடத்திற்கு அழைத்து, “என்னுடைய அரண்மனையில் ஏமநாதன் என்னும் ஒரு வித்துவான் வந்திருக்கிறான்; அவனை நீ உன் சங்கீத வல்லமையால் வெல்லுவாயா?” என்று கேட்டான். அதற்குப் பத்திரன், “அவனை வெல்லுகிறதற்கு என்னால் இயன்றவரை முயற்சி செய்வேன்” என்றான். அரசன் இந்த இரு வித்துவான்களும் தங்கள் சங்கீதத் திறமையைக் காட்டுவதற்கு ஒருநாட் குறித்து ஊரெங்கும் அறிவித்தான்.

பத்திரன் ஏமநாதனுடைய இசைத் திறமையை அறிந்திருந்தமையினாலே, அவன் பாடுவதில் தன்னை வென்றுவிடுவான் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டான். ஆயினும், அவன் சிவபெருமானுடைய தொண்டனாயிருந்ததினாலே புறச் சமயத்தவனாகிய ஏமநாதன் தன்னை வெல்லுவது அவனுக்கு மன வருத்தமாயிருந்தது. சிவபெருமான் தம்மிலே அன்புள்ளவர்களை ஒரு காலமுங் கைவிடமாட்டார் என்பதை நம்பி, பத்திரன் அரசனுடைய கேள்விக்குச் சம்மதித்தான்.

பத்திரனுடைய சிவபக்தியை அறியாதவர்கள் அவன் தோற்றே போவான் என்று நினைத்தார்கள்; சிவபெருமானுடைய அடியவர்களுக்குக் கிடையாதது எதுவும் உண்டோ? பத்திரன் சுந்தரேசுவரர் கோயிலிற் போய் ஒவ்வொரு நாளும் வீணை வாசித்துப் பாட்டுக்கள் பாடுபவன்; சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டிலேயே தன்னுடைய காலம் முழுவதையும் போக்குபவன்; அவன் தனக்கு நேரவிருக்கும் அவமானத்தைக் காத்துக் கொள்ளும்படி சுவாமியை வேண்டித் தலம் செய்தான். சுவாமி அவன்மேல் இரங்கி அவனுக்கு உதவி செய்யத் திருவுளங் கொண்டார்.

அவர் ஒரு கிழவனைப்போல் உருவமெடுத்துத் தலையில் விறகுக்கட்டும் கையில் வீணையுங் கொண்டு தெருக்களிலே திரிந்தார். யாராவது விறகின் விலையைக் கேட்டால், ஒருவரும் வாங்க முடியாத பெரு விலையைச் சொல்லுவார்; ஆதலால் விறகு விலைப்படவில்லை. பொழுதுபடும்போது சுவாமி ஏமநாதன் இருக்கிற விடுதி வீட்டுக்கு வந்தார். அங்கே, புறத்திண்ணையில் விறகுக்கட்டை வைத்துவிட்டு வீணை வாசித்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

அந்த வீணையோசையைக் கேட்டு வியப்புற்று ஏமநாதன் வெளியே வந்து கிழவனைப் பார்த்து, “நீ யார்? இந்தச் சங்கீதமெல்லாம் எங்கே கற்றுக் கொண்டாய்?” என்று கேட்டான். சுவாமி “நான் பத்திரனென்னும் சங்கீத வித்துவானுடைய வேலைக்காரன்; அவர் பாடப்பாட நான் ஒவ்வொரு நாளும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன்; எனக்கும் பாடத் தெரியும்” என்றார். அப்போது ஏமநாதன், “இன்னும் ஒரு முறை பாடுவாயா?” என்றான்; சுவாமி அதற்குச் சம்மதித்துப் பராக்குப் பார்த்துக் கொண்டு அவதானமின்றிப் பாடுபவர்போற் பாடினார். ஆயினும், அந்தச் சங்கீதமோ தேனினும் இனியதாய் இருந்தது. அயலவர்கள் தங்கள் வேலைகளை விட்டு அவருடைய பாட்டைக் கேட்க வந்தார்கள்.

ஏமநாதன் நடுநடுங்கி, “நான் இவை போலும் இனிமையான பாடல்களை முன்னொருபோதுங் கேட்டதில்லை; இவை தெய்வத்தன்மையுடையனவாய் இருக்கின்றன. பத்திரனது வேலைக்காரனுடைய பாட்டு இப்படியானால், அப்பத்திரனுடைய பாட்டு எவ்வளவு சிறந்ததாயிருக்கும்!” என்று எண்ணி அன்றிரவு ஒருவரும் அறியாமல் அவ்வூரை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

அடுத்த நாள் ஏமநாதன் இராசசபைக்குப் போகாதபடியால், அரசன் அவனை எங்கும் தேடுவித்தான்; அவனைக் காணவில்லை. அவன் பத்திரனுக்குப் பயந்து ஒளித்து ஓடிவிட்டான் என்று அரசன் நினைத்து, பத்திரனை அழைப்பித்து அவனுக்கு அநேக உபகாரங்களைக் கொடுத்து யானைமேல் ஏற்றி ஊர்வலஞ் செய்வித்தான்.

(நன்றி : சைவபோதம் - முதற் புத்தகம்)

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின் (திருக்குறள்)

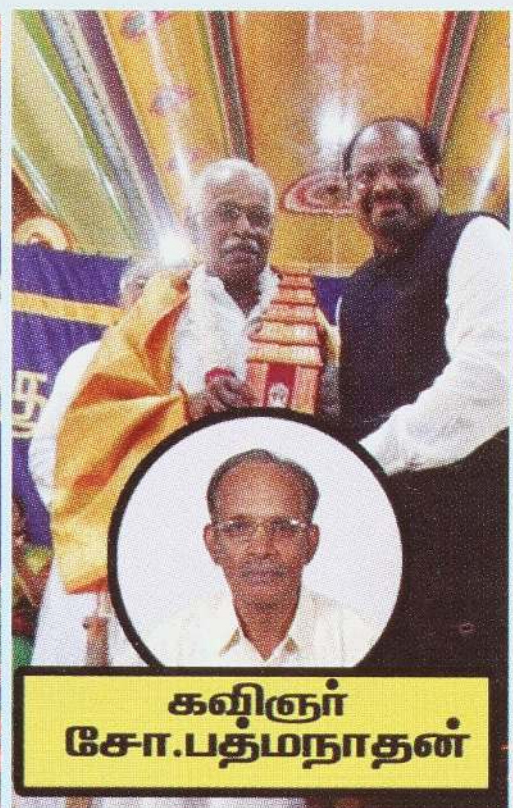
பொதுசனநாள்
10 MAR 2020
மாநகரசபை
36

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் பிறந்தநாள் அறக்கொடை விழா (07.01.2020)

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்

கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்

திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்

திரு.மு.க.சு.சிவகுமாரன்

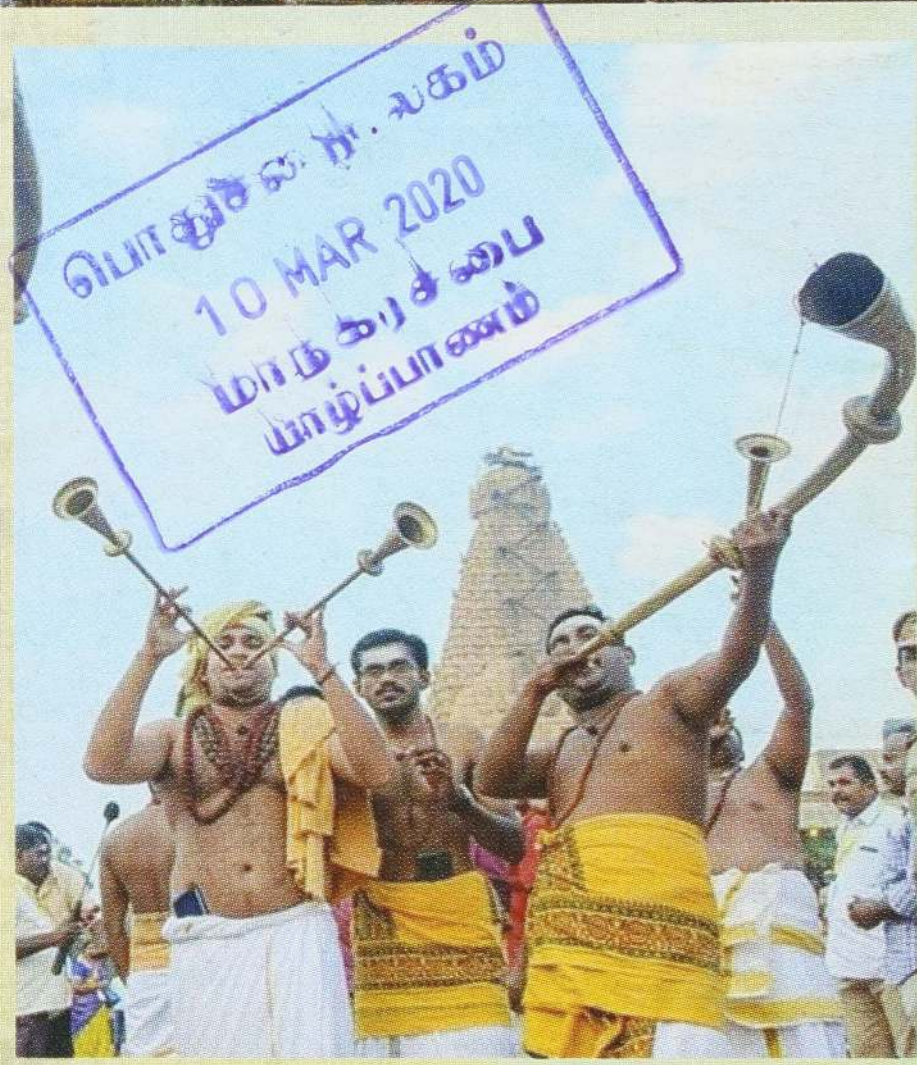

திரு.வி.கே.பஞ்சமூர்த்தி

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

தஞ்சைப் பெருங்கோவில்
மகா சும்பாபிஷேகப் பெருவிழா (05.02.2020)

இந்த சஞ்சிகை கோண்டாவில் சிவபூமி தொழிற்பயிற்சிப் பாடசாலையில் அச்சிடப்பட்டு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தால் வெளியிடப்பட்டது. (கை-மாசி - 2020)